

Kolodějské střípky 2009

Kolíkáč, 2009-03-17 13:27:08

Prošité duo Šemík-Kolíkáč zahájilo přípravu na B8 , tak nějak by se dal charakterizovat včerejší úlet do Posázaví... Vyrážíme kolodějskou klasikou na Říčany, Šemda už na letňáku, sice u pumpy, kde doplňuje cukry svítí slunce, že málem odhazujeme teplé věci, ale během chvíle se počasí mění a cesta na Vyžlovku po hlavní silnici se promění v mokro-bahenní lázně. Po dlouhé době jedu špic, protože nejsem ochoten být ještě navíc sprchován žižkovským Khamsinem. Kýble vody padají ze shora a ještě k tomu kamiony se stříkajícím bahnem, spásou se pro nás tedy stává za Vyžlovkou únik do stínu lesa, pršet přestalo, a tak nás pomalu vítr vysušuje. Po dlouhé době jsem si vzal tepák a tak si sdělujeme kouzelná čísílka, která naznačují, jak jsme totálně v háji. U Kostelce najíždíme znovu na hlavní a pálíme to s větrem v zádech až do Olešky, kde se stáčíme směr Uhlířské Janovice, jsme asi 40km od centra velkoměsta, v panenské přírodě, v překrásném údolí bez aut , suchá silnice, prostě cyklistický ráj . V myšlenkách se vracíme, do prehistorie Koloděj, citujeme hlášky z reportů, dokonce Šemík zapomněl, jak se pije z lahve v té euforii A už plánujeme Marjána a jejího černého trkajícího Kozla. Před tím však ještě sjezd z Nechyby, ty serpentiny dolů to je paráda, ani si nevzpomínám, že by se někdy jezdily nahoru. Okolo kláštera v Sázavě, v každém brdku kraluje Šemík, já vůbec nejsem schopen sebemenší akcelerace, holt ta zimní rovinatá příprava je znát. Na Marjáně dokonce sedneme na zahrádku, ale zima se ještě nevzdává, na dlouhé sezení to není a tak po chvíli už šněrujeme skalické kostky, tady nám zase za pár dní bude natahovat dr*ku Iceman. A údolím do Jevan, povznesená nálada panuje nadále a a nemůžeme si pomoci, ale dnešní kolodějský otvírák musíme zakončit na Sibřině. Přes průjezd bahnem v Slušticích nakonec zjišťujeme, že se na stadiónu otevírá až v 16 hod., hlad a žízeň veliká a tak nás nakonec vítá Jestřábova Alma Mater U Vendyse. Dva granáty, sladké knedlíky a rajda zakončuje příjemné vyšvihání. Tak díky Šemdo!

Iceman, 2009-03-20 19:33:10

Nejčastěji skloňovaným slovem na posledních vyjížděčkách je bezesporu slovo Koloděje. Dokonce si myslím, že bychom měli na úvodní stránku webu umístit něco jako počítadlo, které by ukazovalo kolik ještě zbývá. Z toho je patrné, že když jsem se rozhodoval o směru dnešního švihů, měl jsem už dlouho jasno. Mým cílem je nejčastěji ježděný kopec v rámci Koloděj: Galibier du Ondřejov. Není na škodu zjistit stav asfaltu na něm, prohlédnou krajinu, kterou tu tak často brázdíme, neb při úterních či čtvrtěčných letech se mi okolí jaksi rozplývá. Ale nejel jsem k němu klasicky, vzal jsem to přes Jesenici, v stoupání na Psáry jsem zavzpomínal jak před měsícem tu ničili své pily Herečka s běhajícím Koněm. To já jel pohodičku, s tepy kolem 140, tu vzpomínal na Moravu a hned zas přemýšlel o nové sezóně, prostě jel jsem takový tempo zasněného indiána. Před Jílovým točím ostře doleva a pokračuju směr Kostelec u Křížků, Kamenice, před Velkými Popovicemi mě zve veliký billboard na návštěvu pivovaru, dnes odolávám a točím směr Mnichovice. V sjezdu trochu mrznu, ale už jsem dole u dálnice a realizuju okamžitý nápad, totiž kopec na Senohraby a hurá, už jsem v tom stoupání, endorfiny mě ženou nahoru, tenhle kopec mám rád. Ted' zas dolů, bože ty hnusný kostky tu proklínám, ale už jsem dole v dolíku a vítám se s magněťáčkem k křižovatce, kde se silnice rozděluje „můžete buď k Hrusicím a nebo jako já na Galibier. Ten magnet rád nemám, loni, když se tu jely Koloděje mě tu vždy utrhli, ale nevdí, ted' jsem tu sám, jedu a kochám se, zjišťuji, že údolí překlenuje monumentální dálniční most, to je zajímavé, jel jsem tudy nepočítaně a nikdy jsem si ho nevšiml a že to není žádná drobeček. Touhle cestou se nahoru na Ondřejov moc nejezdí, trochu se obávám co se mnou a mým kolem provedou ty kostky, který znám ale směrem dolů. Ale pohoda, ani se nenaděju a Ondřejov mě vta, a zřejmě aby zdůraznil sám sebe, začíná sněžit a výrazně přitahuje. Já však

dostávám další okamžitéj nápad,totíž dát si Ondřejov ze všech stran a tak sjíždím dolů směr Struhařov ale jen ke křižovatce,otáčím se, a už jsem v tom,na tom kopci se jezdí zásadně velkej a tak je zde první Kolodějské síto,kterým často neprolézám.Ale dnes mě nikdo nehoní,užívám si hladkej asphalt a zas mě víta náměstíčko a hurá dolů do Chocerad.Asfalt jak dětská prdelka,napomáha k dosažení rychlosti přes 60 km/h. ale to už přibžďuji před Malinovou zatáčkou.kostky jsou tu taky hnusný,jsem u řeky,na mostě otáčím a dnes potřetí a naposledy šplhám k kopci,jež má na svém vrcholu hvězdárnu.Nad mnou přelétá letadlo,vláci za sebou kus látky jež mi má zvěstovat že Kolo končí posledního března.no moje rozhodně nee,asi to má Běda Travníček nějaký zmatený ale to už беру zatáčku po své pravé ruce a přes sebou cítím Hradový Střímelice s tím brdkem,kde vždy nastupuje Franta z Říčan.Dnes tu ale není,tak mě aspoň opískuje nějakěj aviatik , a už jsem zas dole a já dostávám další,už poslední okamžitým nápad,totíž přejet si Stříbrnou Skalici z jednoho konce na druhý,kdo to tam zná ví proč . S kopci jsem dnes skončil,cesta zpět nemá jinou variantu než Jevanský údolí,o tom co se tu kolikrát jezdí se už napsalo hodně,ale já se kochám,Propast,Jevany a už jsem na hlavní,najednou z ničeho nic nastává tma,ještě že mám blikačku,sníh mě obaluje jak sněhuláka,jěště že moc nefouká a já mířím po hlavní ku Praze.Prolétám Vyhupovem a po 4 hodinách a 20 minutách jsem doma,na kontě stovečka,super den prostě.Jen škoda,že jsem dnes byl sám,no zítra snad už budou i partáci,to teprve bude něco.Tak zítra u mě ahoj.

Iceman, 2009-03-21 14:01:01

Konec veškerých ohledů.Nemůžeš ? Sedni si na patník a zavolej hasiče.Zapomeňte na zimáky a do duší vpust'te aspoň 100 psů.Maltodextrin v bidonu nestačí ! Prohrabte šuplíky a do kapes nappete gely a šlehy.Vítej závodní sezóno .V 7.00 přijíždí Kolíkáč na sraz,já už se taky celý zblblý tou brzkou ranní hodinou hrabu ze dveří,jen na Mlhoše musíme chvílku čekat.Protože další posily čekají v Kolodějích,musíme trochu přislápnout abychom 7,30 stíhali,nakonec se daří,vítáme se s Malinou,Kaprem,oba na letnácích,s Jěžkem s jeho watt měřičem a s Martinem. A už to mastíme na Křenice a Babice a pranic se nešetříme,snad jen Malina s Kaprem jedou pohodu.Jedu dvojičku s Mlhošem,před námi odjetý Malina a tak si Mlhošem docela dáváme,mě štve , že ho nemohu sklepat, i když jede na zimním tankovi.Daří se mi to až v kopci na Babice,ale pouze za cenu že jedu kref a jen si tak říkám co blbnu,za mnou půl hodina a před mnou hooooódně moc výživnejch kopců,ale nemohu se nějak přibrzdit,endorfiny jen odletujou,Kolíkáč švitoří,Kapr pluje kolem,Martin se na svém zimákovu taky drží,no nářez pořádněj a je tu přejezd hlavní silnice a my to začínáme mastit na Svojetice.Malina to roztáčí s Kaprem na špici,já jsem rád že jsem rád,Kolíkáč v pohodě stíhá,dokonce bez problémů mluví,hrozný,už má zas formici,jak tohle dělá ? Mlhoš už má problémy,naštěstí ? pro něj se tu opravuje silnice a nám padá červená.Trošku oráchneme,zelená,zacvakáme kuférkama a hurá pod Ondřejov.Ráno mi byla docela zima,teď se potím,přemýšlím,že bych měl něco sníst,ale on už je docela slušnej výkon jen se napít z bidonu .Před námi je první hřeb programu,rychlej výstup na Ondřejov,já zpočátku hned za Malinou,v půlce mi tuhnou nohy a je to tady,přes mě jde Kapr a za ním se vyváží prezident,sakra,dělám co můžu ale stejně mám na horizontu díru,naštěstí mi to ostatní nedávají až tak sežrat a zvolňují a tak já aby všichni viděli že to byla jen malá momentální krize jdu dopředu a až na náměstí spurtuju ,ale je mi to prd platný,neb Malina bez většího vypětí dojel před mnou,takže z prvního fleku zas nic nebylo . Kostky dolů mě vrací do reality,pádíme z kopce na Stříbrnou Skalici,Kolíkáč to roztáčí a spouští tak náádhernej kolotoč,jedem hodně přes 60.Skalice.Sice z druhý strany ale nevadí.Kuwa,aspoň jednou bejt na nějakým brdku první.To chci a dělám proto nemožný.Malina vidí jak mi z huby odletují sliny,slitovává se a nechává mě kostky dobýt jako prvního,skvělej pocit ale dlouho nevydrží.Malina tahá k Sázavě jak zběsilej,mě už tuhnou nohy,tepy pořád kolem 150,sakryš,mít gel,dal bych si.A jdem na Bělokozly,šilenej kopec.Malina staví s Kaprem a

odhlehčují si, já s Kolíkem pokračuju, jedu kaši, zdá se mi že i Kolík si dává, bojujem mezi sebou a už je tu půlka toho děsnýho krpálu a je tu Malina, nechápu, vzdaluje se nám looserům obdivuhodnou rychlostí. V závěru mi dochází, Kolíkáč mi odjíždí a já zjišťuji že mám pěkně zakyselené nohy. Taky odsypávám, kluci zvolňují ale i tak než jsem je dojel, přibill na mé rakvi další křížek. Kapr jede jako z partesu, Kolíkáč se začíná rozjíždět, to zas bude sezóna tohle, sakryš, mám tohle zapotřebí takhle trpět? V sjezdu do Chocerad mám pořád díru, ani za boha ji nemohu sjet. Malina se s námi loučí, jede sám potrénovat a takl Kolíkáč, Kapr a já míříme zas nahoru na Ondřejov tentokrát od Chocerad. Mě už je zcela volný jestli kluky uvisím, jedu si svoje, kluci v pohodě točí nohama, přicházej kostky u Ondřejova, kuwa nohy bolejí, jsem rád že to aspoň nějak vylámu nahoru na náměstí a nemusím potupně lézt z kola. Domlouváme se, že zpět pojedem přes Mnichovice a Vyhupov, já ale před Mnichovicemi kolabuju a na náměstí slézám a konečně si dávám něco k jídlu, kluci konečně pochopili a odtáhli. Pak už to z mé strany bylo jen o dojetí, možná i ti indiáni jezděj rychleji ale co, byl to dnes zas parádní den a i ta stovečka padla. Pánové děkuji za dnešní vyučovací hodinu a zítra nashle!

Ježek, 2009-03-21 16:56:56

Moje první Koloděje!!!! Předpověď říkala, že bude parádně a tak se ráno násilím vykopávám z postele. Sraz v 7h u Icemana nestíhám, takže šup do auta a směr Koloděje. U odbočky na Dubeč míjím trojici Kolíkáče, Icemana a Mlhoše. V Kolodějích se rychle dooblékám, dojíždí Malina a další kluci. Už do prvního kopce se jede svižně a je znát, že kluci jsou narozdíl ode mne rozjetí a mám co dělat abych stíhal. Na rovině se trochu snažím rozhybat ztuhlé nohy, ale to už je tu další brdek a zase mám díru... Výkon lítá jak splašený, ale neklesá pod 220W. Slyším kluky, jak říkají, že dneska to bude tak 100km. V duchu si říkám, že jestli se nohy brzo nerozhýbají, tak to dlouho nevydržím. Stoupáme směr Babice, TF 170, PWR 460W, tohle fakt nemá cenu. To by mě trenér nepochválil. Musím si prostě přiznat, že kluci jedou úplně jinou ligu, výkonnost na Koloděje prostě zatím nemám. Svěšuju nohy a jedu si svoje, kluci mizí v dáli. Cestu moc neznám, takže jedu trochu naslepo. Pokračuju směrem na Doubek, Hradešín, Masojedy, Doubravčice, Vrátkov, Č.Brod. V Č.Brodě se trochu motám, ale nakonec jedu směr Přistoupim, Kšely, Vitice, Dobré Pole, Bulánka, Oleška, Nučice, Konojedy, Stříbrná Skalice. Tam dávám pauzu. Pak klasická trasa zpět Hradec, Jevany, Vyžlovka, Štíhllice, Žernovka, Mukařov, Babice. Potom už po stejné trase jako ráno směr Koloděje. Dist 92km, avsTF 144, avsCad 64, avsPWR 143.

Kolíkáč, 2009-03-21 17:14:55

Snad se Ice a Ježek nebudou zlobit, že jsem jejich reporty přesunul do tohoto tématu. Jak píše Ice, dnes se přestalo trénovat v zimě. Dnes to totiž byly Koloděje jak vyšitý. Žádný šmrdlání polabské promenády či smradlavá rovinka do Štěchovic, prostě závody jsou cítit ve vzduchu, a tam budou rozhodovat kopce, kopce a zase kopce. Malina vymyslel nádhernou trasu, Ice už to skvěle popsal, ty Bělokozly nad Sázavou, to je ráj na zemi, výhledy jak na Šumavě, zapomenuté silničky a k tomu hák za Malinou, který výletoval, pro mě se ale jela dobře ocukrovaná kaše. Díky všem co dnes přijeli, omluva těm, na které jsme nepočkali, ale takové jsou Koloděje, trestají se bemenší zaváhaní, ale určitě zase Martine, Ježku a Mlhoši příště doražte, uvidíte, dojedete dál a dál a zažijete pocity dosud nepoznané... Jinak počítám s nedělním srazem v 7,00 u Iceho a v 7,30 u kostela v Kolodějích.

Martin, 2009-03-21 21:43:04

Dneska to byli moje první Koloděje, v podstatě už druhý, ale poprvé skoro nikdo nepřijel. Ráno vstávám o půl hodiny dřív než normálně do školy, v 5:30, sám se divím, co všechno udělám kvůli kolu. Při průjezdu Prahy mi zamrzá úsměv při pohledu na tabuli s nápisem "-

2°C" a zahřívám se pocitem, že za chvíli vystoupá slunce a bude teplo. Do Kolodějí přijíždím na čas, ostatní chvílku po mě. Tempo do doby, kdy jste mi ujeli mi vyhovovalo. Ale už od začátku jsem věděl, že to celý dnes nedojedu. Vzhledem k tomu, kolik mám letos najeto (cca 170km bez dneška), to ani nemůžu očekávat, ale počkejte až budu mít najeto víc. Překvapilo mě, že jsem neodpadl jako první, držel jsem se až do Ondřejova, kde jsem špici viděl naposled. Odtamtud jsme jeli s Mlhošem jinou trasu (ted si jí přesně nevybavuju). Od Mlhoše jsem se pak taky odpojil a uháněl zpátky na Prahu. Ještě z Opatova metrem a kolem půl dvanáctý jsem po 80km dorazil domu. Zejtra koloděje nepojedu. Ne, že bych se už ted netěšil na další, ale pojedu s Proseckým balíkem, jelikož to mám blíž. Díky všem zúčastněným.

Jestřáb, 2009-03-22 14:53:16

Musím poděkovat dodatečně Malinovi, že Kolíkáče a Icemana v sobotu utahal a dnes se alespoň trochu krotili. Byl to podle mě velice pěkně odjetý švih v ZDV, i když ve zvlněném terénu. Klobouk dolů že Gavoš, Iceman i Kolikáč jeli už 2 - 3 tí trénink za sebou a stále si dávali pořádně do těla, žádné plácání. Kolikáč špurtoval, Ice nastupoval a ujížděl v kopcích a Gavoš si po 20 km povolil konečně brzdu, která přibrzdžovala jeho let. Nenvím nevím jestli má vůbec cenu se snažit o ty Koloděje, když tam všichni budou tak lítat a já odlitnu na 1 brdu. Ledaže bychom se domluvili, že úterý bude pro Elite a čtvrtek pro hobíky bez malin!

Kolíkáč, 2009-03-22 21:16:12

Co napsat k dnešnímu výšvihu? Budu se opakovat, ale budu se rád opakovat. Je báječné, že se dokážeme domluvit a vyrazet ve skupinkách, po včerejším závodě jsem dnes neměl odvalu jet další s Malinou a Alánkem, navíc ten čas startu mi nevyhovoval a tak jsem zaloboval u Icemana a Jestřába, kterým brzký odjezd vyhovoval a když jsme navíc nabrali Gavoš v Kolodějích, bylo jasné, že to zase nebude mít chybu. Gavoš sice spal asi jen 4 hodiny, přijel po své soukromé časovce, aby nás stihl a v tu chvíli bych na něj nevsadil ani pětník, že to s náma celé objede. Pohrávali jsme si totiž s myšlenkou zdolat Šternberk, což byl v mých očích celodenní výlet a já chtěl být na tradiční nedělní rodinný oběd doma. Jeli jsme jako v pondělí se Šemíkem, tzn. do Říčan a pak po hlavní až na Vyžlovku, zadem přes les do Kostelce a pak zase po hlavní do Olešky. Byla to krasojízda, furt kolem 40km/hod. vítr v zádech, rychlé střídání, no řvali jsme blahem. Gavoš sice furt nějak mlel, že nás zdržuje, ale když vycentroval přední brzdu, která ho brzdila až do Říčan, tak se jeho špice staly koncertem. V Olešce jsem to krouhli doprava a to už jsme v silném bočáku hledali každý zákryt, ale tu se projevila týmová práce, kdy se jelo rozumné tempo s pravidelným střídáním. sice nás zbrzdil překop u Výžerek, ale pak už zase romantickým údolím a náhorní větrnou planinou směr Uhlířské Janovice. Gavoš už zase naříkal, že už si to dojede sám, ale bylo by to čiré šílenství, jet sám v tom protivětru, a to ještě moc netušil, kde je. U Staňkovic v jednom magnetu jsme si krásně zaspurtovali, Jestřáb nám ukázal svoji sílu a jednoznačně zvítězil. No co Vám budu povídat, domlátili jsme to až do Janovic a vohli jsme to doprava na Šternberk. A přišla vesnička Zalíbená, tam jsme se vždy fotili s Vyhupem, Gavoš se zase probudil a pral to statečně v háku za švihákem Icem. Pak se zjevili spásné serpentiny k Sázavě s výhledem na hrad z roku 1240, to je pohádka, a dnes ještě k tomu s minimem aut, motorkářů a jiné havěti. A teď pánům něco ukážeme, místní Šimanovo-Kochánov aneb Čeremický zabiják. Ale jak už někde psal Honzis, je tam nový hlad'ouneký asfalt, a tak se sápe me nahoru a řveme jako smyslů zbaveni. A Bělokozly, tady jsme s Icem už parkovali včera, a sjezd do Sázavy, tady stačí zalehnout a kolo letí přes 60, no to je zasloužená odměna. V Sázavě u pumpy doplňuje Gavoš energii, já blbec si myslím, že už to v pohodě dojedu, a tak nic nekupuju a ještě před kostkama ve Skalici rozjíždím Icemu spurt, pak už závětrným údolím zpět na hlavní a v pekelném protivětru domů. Jestřáb na letňákovi nám to famózně odtáhne, aby pak s Gavošem, který je u mě hrdina dne, odtáhne směr Kolovraty, já s Icem to mlátíme na Jížo, začínám cítit

pěkný hladák, bidon vyschl, zadní kapsy vybrakovány, a tak ztěžka dosedám k nedělnímu obědu, kdy dojíždám každý drobeček a poté luxuji přihrádky s čokoládkami a sladkostmi. Jo objet Šternberk na jeden bidon a jednu margotku asi nebyl úplně nejlepší nápad. Najeto 140 průměrem 26, moc díky kluci, byla to 100% týmová cyklistika!

Iceman, 2009-03-23 07:32:08

Včerejší výlet na Šternberk mě doslova vysál z fyzických ale i psychických sil. Stejně jak Kolíkáč jsem sice přijel domů na oběd včas, ale "rozjídal" jsem se skutečně těžce. Jura na Moravě tvrdil, že takovéto extrémní výdeje energie, nejde v podstatě za den dojít, ale já to myslím dokázal. Po počátečních rozpacích jsem totiž žaludek donutil pracovat snad do 10 večer. Pánové i já moc děkuji za včerejší výlet. Jestřábovi to jezdí skutečně famózně, chvíli co chvíli přrdváděl svou ukrutánskou sílu, o Kolíkovi je zbytečno mluvit. Stále, i teď co píšu tyto řádky, v duchu blahorečím Gavosově včerejší indispozici díky které jsem švih objel s klukama. Za posledních 10 dnů jsem odtrénoval bezmála 38 hodin, jsem vysátej jak houba, kolo nechci vidět dřív jak ve čtvrtek. Takhle unavený jsem teda dlouho nebyl.

Malina, 2009-03-23 08:03:24

Někdy tyhle diskuze vypadají jako děkovací ceremoniál na charitativní akci ale kdo se občas sveze přes 4h v tomto balíku nemůže jinak. Tak i já děkuji za sobotní doprovod. A za včerejšek Astralovi a Alánkovi. Vlastně ona to taková charita je. Napsal jsem, že bych rád v SO a NE toto objel a ejhle?! Najednou už to mastím s Icem, Kolíkem a Kaprem na Bělokozly. Odpočinkový sobotní večer u nás v ulici bohužel zhasl internet a tak si jen v duchu říkám, jak se zítra budu trápit v kopích zase sám. Neděle 10hodina? Step-by-Step jeden kopec za druhým... Kdo nikdy nejel s Astralem, tak věřte, že trénuje neskutečně tvrdě a poctivě. Nemá výraznější slabinu a v žádném kopci neztrácí. Točí svojí wattáž, o tom jak vysokou se už musíte přesvědčit sami na závodech. Ne nadarmo je ve své kategorii maratónská špička. Alánkem je o fous "známější firma" po dlouhé době jsem měl tu čest s ním vyrazit na švih. Už jsem skoro zapomněl, jak to tomu lumpovi jezdí! Navíc do kopců. Je to jako, kdyby jste se snažili s žralokem plavat nebo s orlem létat. V každém kopci ukazoval svou sílu a vůli po vítězství. Na každém kopci nenechal nit ani vláknko Moiry suché. Těch kopců bylo nepočítaně. Až ve stoupání na Ostředek jsem cítil, že už mi to táhne více. Do té doby jel Alánek jak brus. Nebýt větru nazpátek asi bychom dali i ten Divišov a Šternberk, takto jsem vyjeli Jevanským údolím nahoru na Vyžlovku, kde nás čekala zubatá v podobě nechutného protivětru. Alánek se někde odpojil a s Astralem jsme se ve dvojici statečně rvali až do Štěrbohol, kde se loučíme. Za chvíli už pádím do Podolí na 60minut chlorové kompenzace. Nemůžu si to odpustit, ale víkend a zakončenou (snad dobrou) přípravu slavím lahvovým Staropramenem a usnutím kolem 20.00.

Iceman, 2009-04-01 06:48:41

Již včera od rána se mnou trásl starták. Letos poprvé Koloděje, poprvé na letňáku, poprvé bez neoprenů na nohou. U kostelíka za krásného počasí se nás sešlo snad 12. Díky příznivému větru, rozuměj, foukalo proti a já špicí vždy jen prošel, jsem bez problémů absolvoval schován v závetří první půlku do Vlkančic. Zlobit se začalo ve Skalici na kostkách a údolím se jelo klasicky velmi svižně. Nejhorší však pro mě byl bezesporu závěr po hlavní k Uhříněvsi, kde se Malinovou mluvou jely Cyklovary, a kdyby mi 2x nepomohl potlačením, byl by se mnou ámen. Famózní den, super svezení v oranžovém národáku. Kluci díky a pro ostatní: neváhejte a příště přijďte, to se musí zažít!!!

Kolíkáč, 2009-04-01 10:11:39

Den, na který jsem se těšil od října. No řekněte sami, sundat letňáka z háku, nafouknout gumy, vyhrabat letní věci ze skříně, zkontrolovat o kolik zase narostl pupek, jestli vůbec dopnu dres, najít pod postelí letní helmu. A vzkaz o tom, že se jede první letošní kolodějské úterý musel doletět i tam nahoru, vždyť takové počasí, to byl po předchozích měsících naprostý zázrak. S Icemanem už si píšeme od rána nadržené SMSky, abychom pak v 16hod. u Shellky na kruháku řvali jak malí kluci, když dostanou nové kolo. Ale vždyť to je jak nové kolo, ten přestup ze zimáku na jednici, to je pohádka. Škoda, že to vydrží jen pár vyjížděk, než zase člověk zjistí, jak mu to nejede. Na T křižovatce v Měcholupech, už nervózně popojíždí Léňa a i italsky opálený a vyšviháný Honza Janura. A u kostelíka už Romča Chládek v živém rozhovoru s Miki. Od Říčán už se řítí ikona Fanda, od Sojovic připlouvá Kapr, ze Skalky Alánek, který hlásí, že Malina asi nestíhá, je tu i Ala ještě s jedním borcem. Kolodějské kostelní Hells Bells odbily půl a odpovědí je cvakání kufrů a oči upřené do dále, dnes naplánována placka do Vlkančic a přes Skalici údolím domů. Říkám si, škoda Maliny, byl tak natěšen, ještě kontrolujeme mobily, zda-li nemáme od něj nějaký vzkaz, ale marně. Před Sibřinou se ještě otáčím, abych zahlédl v dále za námi, že raketák si nás sjíždí, tak to zase bude mazec. Před Křenicí jde na čelo duo Alánek a Léňa, aby roztočili pořádný kvapík, ve skupině to jen zahučí, Fanda v kulichu a se 400km v této sezóně, jak sám praví, zase křečkuje, našťestí se pak trochu zvolňuje, před Říčany se připojuje Jirka Rozvoda, takže 12-ti hlavý vlak si to šine na magnet na Vyžlovku. Trochu jsem to podcenil a každé zaváhaní je zde trestáno, ale je tu Kapr, který mě dotahuje nazpět, díky. Letíme směr Olešky, bez sebemenší námahy se jede v mírném klesání 50km/hod., slunce svítí, ale ledový vítr důkladně prověřuje naše oblečení. Když se dívám na holé Kaprovy ploutve, ze kterých sice nesundal kamaše, ale i tak je mi zima za něj. U Výžerek je čurací pauza, je to tady jak v jiném světě, jak kdyby na mě už dýchlo léto, silnice bez provozu a klid lesa jen prořezávají euforické hlášky cyklistikou opilých postavíček. Psát o údolí okolo Vlkančic, to je zbytečné, to se musí zažít a navíc když před Marjánou se zase jede k 50. A skalické kostky zkouším překvapit Icemana útokem v půli kopce, přejeďu ho, ale před horizontem už za sebou slyším chrastění kostí a Ice je tu zpátky a nedává mi šanci. Hezky, hezký! A je tu údolí, dnes i bez Vitase atakujeme 40, prostě to sedlo, hodně je asi o hlavě, to jarní poblouznění dělá divy. Ale ty třešničky na dortu ještě mají přijít, před Říčany na hlavní už začínají pálit nohy, chlapani nohu z plynu stále ne a ne sundat. Někdo odbočuje na Strašín, já jedu hák Romčovi a tak moc nevnímám, ale podvědomě cítím za sebou jen Iceho, na výjezdu z Říčán jdu na špic, vítr v zádech, mírné klesání a tak to roztáčíme zase k 50, když si tak lebedím, jak to krásně jede, najednou se okolo nás mihne Malina, Léňa a Honza Janura. Tak to je teda nářez, tyto panáčky jsme si vezly ještě za sebou a teď nám ukazují co proto. Marná je naše snaha o hák, mají to pekelně rozjeto. V Uhříněvsi už se na sebe čeká a pomerančové kvarteto Malina, Léňa, Ice a já se chechtáme od ucha k uchu, jaká to dnes byla zase sodovka. Doma jsou v šoku, co tu tak dělám brzo, ale mě dnes ty 3 hodiny a 97km bohatě stačilo. Říkejte si co chcete, tohle kolodějské blbnutí má něco do sebe! Díky všem, a především holandskému národňáku, ty vyrovnaný orange dresy za sebou, to je dech beroucí pohled. Tak ve čtvrtek už se zase těším na pekelné zvony!

Malina, 2009-04-02 23:42:47

Dneska se jelo, jak z praku. Jaký si to uděláš, takový to máš. Ráno jsem objel rychlou intervaly proloženou hodinu a odpoledne jsem zajel ke kostelu. Slezlo se to podobně, jako v úterý. No bylo to už o pár kopcích-Střimělice, Ondřejov, Struhařov a závěr zase o rychlosti na rovině. Dnes se bohužel balík na hlavní u Mukařova rozsypal. Mám toho tedy plný kecky. Dle stoupajícího trendu intenzity tréninku, to vidím v úterý na slušný kvapík!

Gavoš, 2009-04-03 10:16:25

Takže první Koloděje letos, co k tomu dodat... Velká pila, nadšením řvoucí Kolíkáč v jevanském údolí, Ondřejov v relativním klídku s tabáčkem, kostky naprudko s Kolíkáčem - to bolelo , Mukařov a domů. Dojmy skvělé, škoda jen málem havárky a nedorozumění s šoférem před Říčany. Dokonalo to pivko na zahrádce v Bencích s Jestřábem a Míšou Plesníkem - těším se příští týden

Iceman, 2009-04-06 08:25:00

Včerejší,tedy nedělní Koloděje měly výletní ráz, který jsem s povděkem kvitoval. U kostelíka se nás sešlo ke 30. Nechyběli ikony Koloděj, Honza Janura, Roman Chládek, Franta Look, od nás přijel protočit nohy po vítězství na PRSu Malina, ukázal se i Honza Adámek. První půlka, čili pryč z Prahy se jela po hlavní až do Zásruk, vítr v zádech, jediný kdo nepochopil že se jede výlet byl Honza Adámek, a tak jsme všichni při jeho špici cenili zuby. Zde je potřeba říci, že se projevilo, jak kdo jel PRS, s jakým nasazením. Kupříkladu já. Šetřil jsem na PRSu trochu síly na nedělní Koloděje a vida, do Zásruk jsem uvisel, zatímco Malina si ji na PRSu vyšil a v Kolodějích odlítl jak list z kalendáře . No možná to bylo něčím jiným, snad se nám k tomu zde vyjádří ! Ze Zásruk se pokračovalo na Sázavu, zde viděl " zuby " Franta , balík hučel dobrou náladou, perfektní počasí to jen umocňovalo. Rozvážné tempo před Skalicí dávalo tušit další rychlostní prémii o kterou jsem se chtěl také poprat, bohužel mi v půli kostek vypadla pumpička . Docvaknout kolodějské v údolí nebyl naštěstí problém, tempo nejlépe vyjádřil Roman : " takhle pomalu jsem tady v životě nejel ". Vyžlovka znamená nájezd na hlavní, zde se rodělejeme na ty co jdou a co nejdou do hospody, zahákávám se tedy za " abstinenta " Honzu Januru a dělám dobře, bezpečně a rychle mě dotáhl do Uhřetěvsi, kde se s poděkováním odpojuji a přes Benice dorážím domů. 120 km, 4 hodiny naprosté pohody, kdo nepřijel může jen litovat.

Malina, 2009-04-06 08:48:16

Jojo, icy! Po ráno nohy moc nechápali co po nich chci, ale až v Dubči jsem to nějak překroutil a jelo se mi fajn. Navíc mi pomáhal vítr do zad. U kostela při mši neskutečně velká banda. Jel jsem kukandu s Icem, kecali jsme, jak fify z periferie... Když za to vzal Honza Adámek, nezbývalo než se poroučet doprava na Konojedy do Jevanského údolí. Kazit si neděli si hodlám dobrovolně až příští týden. Máme sraz s nějakým balíkem vyjíždějící z Pičina v neděli ve 12.30. Jsou asi padlí na hlavu ale mají v plánu jezdit 10km okruh asi 13x a ujet to kolem 3h. Loni jsme tam s Kuřetem byli a jsou to, povím Vám, divní chlapíci. Hrozně ambiciózní, člověk si tam moc nepopovídá, díry neukazují, a místo jízdy balíku se jezdí lajna ve škarpe. A tak jsem 4hodinový trénink i z poslušnosti k trenérovi a svému tělu dnes bohužel absolvovat nemohl. Ovšem chuť, objet to při super počasí, byla velká. Večer tiskovka na Hamru. Krásný to víkend. Každopádně, ÚT 16.30 nemusím snad ani připomínat!?

Orlík, 2009-04-07 20:20:57

Dnešní Koloděje? Co dodat, stav setrvalý. Necelá hodinka a tělo začíná odmítat tu hroznou rychlost, musím zvolnit a srovnat všechny hladiny v těle. Jako vždy odpadám první a hybaj na samotku a domů. Co s tím? Jednoduché, nejezdit tam a je klid. Co naplat, že jsem dal 133 km lehce nad 29, když stejně neuvísím. Ale byla to paráda i ta chvilka. Chlapi jezdí vám to famózně.

Léna, 2009-04-07 20:27:38

Do Kolodějí musí být kolo a ostatní vybavení ve 100% stavu. Můj plastový kufr začal už na PRSu zlobit a dnes se vylomil zobáček, to pro mě znamenalo, moc to nervat. Což tady prostě nejde. Celkem asi desetkrát mi vyklouzla noha z pedálu a musel jsem si sjíždět kolodějský

balíček , poslední vycvaknutí mohlo způsobit kolizi s Astralem asi v 50km/hod, uť bylo to v pořádku. Tímto zaváháním jsem přišel o kontakt s balíkem a musel jsem si to od Tehovce dokroutit domů na samotku. Kopce se jely na max, ale výš než na 188 tepů jsem se nedostal (něco na mě leze), rovinky zase v kompenzaci na regeneračku. Průměr díky tomu přesáhl jen něco přes 32km/hod.

Kolíkáč, 2009-04-08 14:07:42

Dlouho nepamatuji takové Koloděje, jaké byly toto úterý. Přijelo 8 Šlapek – Alánek, Astral, Malina, Šemík, Kapr, Léňa, Kolíkáč, Bobek, pak hosté Orlík a HonzaA a k tomu stálíce Fanda, Tomáš Jech, Honza Janura, Ála, Jirka Rozvoda a ještě dva borci. Takže sumasumárum 17 kousků si to hasilo na Říčany a pak okolo nemocnice na Struhařov. Vůbec jsem nechápal Orlíka, no spíše Orla, jel na zimáku s blatníkama a ani uhlíkový vlákna nepomáhaly ho uvíset. Neskutečný. Před Mnichovicemi to ostře otáčíme na Myšlín a první kopec je tu, snažím se točit co to jde, ale marnost nad marnost, na špicí si nastupuje Léňa s Malinou, což vyprovokuje celou grupu k bezhlavému kalupu, který s Fandou nehodláme akceptovat ... ještě že ho tu mám, kluka jednoho ušatýho a tak stíhací jízdou přes Třemblaty si je ve Zvánovicích docvakáváme, no spíše oni kecají a vytáčejí nožky a my s jazyky na vestě přilítneme přesně pod kopcem, aby oni znova rozjeli kvapík, to fakt miluji. Rasmusen Léňa stále provokuje, jeho krásné dlouhé, štíhlé nohy bez kamaší v tom jarním slunci nádherně svítí, a zase nám to ujíždí. Bobek má taky menší zásek a tak spolu tlampeme na Černé Voděradý, kde zvesela celý balík močí a kecá. A šupito presto do údolí, je tu volnější pasáž před výšvihem na Hradec. To je kopec, který mi vyhovuje, pozvolné serpentiny, trochu mi to tu připomíná Koráb z Krále a najednou i držím hubu i hák za "staříky" Kaprem a Astralem, kteří uzavírají početnou skupinu. Jůůů podařilo se, řvu nadšením, nohy pálí jako čert, ale jak říká Ala, čím více to bolí, tím lépe . Už už se těším na Konojedy a jízdu domů, ale panáčkové to ještě stáčí na Oplany, je to krasojízda, letní počasí, krátké dresy, no co více si přát. A brdek za Oplany se taky slušně hobluje, ale dnes se už nesmím pustit, zdá se, že pánové trochu přeřadili na menší rychlostní stupeň, jelikož stále kukám s nimi. Let přes Výžerky a Nučice, je odměnou za to trápení v kopcích a když už jsme na hlavní směr Říčany zavelí Honza Janura pravá a přes romantickou vesničku Svatbín to valíme směr Krupá, kde najíždíme na hlavní silnici a otáčíme to zpátky na Kostelec. Tak todle je teprve žraso, táhly brdeček zakončený kostkami v Kostelci, tady už kraluje Český pohár, i když ta Astrálova a Alánkova špice před Vyžlovkou taky stála za to. Jak by řekl klasik Marhi, už jsem pěkně okoralý a tak svistot přes Mukařov už jen slepě hákují a procházím špicí. Před Říčany doprava na Strašín, pěkně po novém koberci pokecat s Alánkem a dopravit se domů. Díky všem co přijeli, bylo to zase okouzující

Malina, 2009-04-08 15:28:24

Včera to bylo docela žraso. Účast suprová. Kopce s Rozvodákem docela stály za to. Přejod kopec-rovina většinou na velkou. Jelo se pořád dost vysoký tempo, ať už po rovinách, v táhlých sjezdech nebo nahoru. Kdo svěsil nohy byl přeskočen nebo v horším případě nemilosrdně urván. Léňa s Alánkem rozjížděl v kopcích jeden nástup za druhým. Po 10s Léňa svěsil nohy a zbytek nechal na rozdrážděných vosách, ať si to vyjedou. Nazpátek jako tradičně rychlostní vytrvalost z Vyžlovky zakončená opět 60kovými špicemi s Honzou Janurou. Doma jsem měl nohy kvalitně ostrouhané. Sakra dobrý trénink! Co se týče Orlíka, na Ještěd v mrazu jede na Fulcrumech, včera při 20°C nabalený jak pumpa a na zimákoví. Dlouho jsem neviděl většího exota...

Gavoš, 2009-04-10 09:46:39

Včerejší Koloděje byly docela v rozumném tempu, jela se relativně rovina. Tedy kromě Icemanova nástupu v největším kopečku, už nám doladuje formu ten náš "ledový muž" Jinak

za šlapky jsme se prali sami, nikde nikdo Celkem mě Polar vyhodil 84 km, AVS 34,6. Jen začínám mít opravdu hloupou tradici dojíždět ke kolodějskému kostelu na poslední chvíli. Včera jsem dokonce musel kousek z Benic autem, abych vůbec stíhal. Stejně mě to ujelo, a já si jel chvíli totálku šrot než jsem balík dorazil Blbý bylo, že se na špici zrovnu začínalo jet.....Na druhou stranu už vím, jak vypadá 15 minutové bezvědomí..... Zpátky s jsme s Marhim trošku zakufrovali, nicméně celkový dojem za 1*.

PeBe, 2009-04-14 20:44:00

dneska bylo prostě nádherně....myslím to počasí jinak jsme vyrazili v osmi, před Stupicemi na nás už čeká dvojice od Vokolka. Jedu na špici s pánem z CKKV, tempo pro mě téměř maximální, ostatní kecají, já už na to nemám jaksi plicní kapacity. Odstřídávám a už se na špici nedostanu. Sibřina, Křenice, Březí, Strašín, Babice, Mukařov táhnou Vokolci, celkem se ještě dá viset. Problém začíná v Ondřejově, sice to na velkou vydrápu, i bych asi uvisel, ale koukám že Kolíkáč je hodně vzadu, přece tu prezidenta nenechám, tak čekám. (ve skutečnosti jsem už nemohl, ale takhle to vypadá líp) V Ondřejově mě dojede, z posledních zbytků kyslíku vyprdukuju něco ve smyslu že je dojedem a makám směr Chocerady. Se mi to i celkem povedlo, ale Kolíkáč mě nechytíl, tak zpomaluju a společně jedeme nahoru na Ostředek. Kopec jsem už jednou loni jel, nicméně když už si myslím že nemůžu a říkám svoje "Už tam budu?" se mi dostává zdrcující že "jsme tak ve čtvrtině". To mě položilo, sotva točím nohama, povídáme(maskuju únavu) a jsem celkem rád že ani nahoře nečekaj. Vidíme je na horizontu nad Sázavou, kus za nimi jede Fanda z Říčán. Nad Sázavou se sjíždíme (Fanda si ulevuje a já už moc nemůžu, tak nebylo tak těžký) a jedeme dolu k řece. Přes most a doleva na jevany. Kostky v Stříbrné Skalici na kašpara, už fakt nemůžu. Jaké je moje překvapení když nejedeme na Jevany ale doleva zpět na Ondřejov! Uhybáme na Hradové Střímelice, pořád do kopce. Na vrcholu je krásný hřbitov, tam, až budu jednou mrtvej, chci ležet. Pod stromem, na kopci, v klidu a tichu, s nádherným výhledem do kraje. No potom už jenom cyklokrosová vložka přes rozbouraný most, Ondřejov a podle Fandy pořád z kopce na Struhařov, Svojeti, tehovec, přes hlavní na Strašín, kde to ještě rozjíždím po tom krásném asfaltu dolu na Březí. Tam už mě lehce chytají křeče, jdu do háku a v Březí se loučíme s Fandou a s Kolíkáčem jedem na Královice, aby se za nimi odpojil na Uhříněves a domu. Já jedu na Měcholupy a domu. Dojíždím totálně hotovej, ale klasicky se směju od ucha k uchu. Prostě nádhernej den. A proužky na končetinách mám už jako loni na podzim, rozuměj lehké zarudnutí

Honzis, 2009-04-14 21:05:03

já se po 103km a KPO Tour fakt nečapal. Už na Ondřejově díra, kterou jsem teda na sračky sjel u řeky v Choceradech. Pak ale když se jelo 19km/h v tý 10% rampě a všici vypadali jako cestou na zmrzlinu jsem já sotva hekal a za Vestcem jsem už jen pozoroval 3 men šou v podání Klíma, Rozvoda, Malina. Pak já s Triexpert'ákem, za námi Romča a ten postarší bez přílby. To mi ale poser, jak ti veteráni makali! čůrací pauzička Vokolků přišla vhod, méně už nástup Maliny ve sjezdu, který jsem v 72km/h vzdal a přijel do Sázavy s mankem. A já myslel, že přes 70 tam není možný jet ... Kecačka kolem vody, David říká, jak bylo na soustředění a že mu při převozu zrušili Looka - naprasklá zadní pravá šavle asi 15cm pod zad brzdou. Prý moc neriskuje a přes 80 nejedí Už prošitej dám kostky na 52/21 a málem se poblíju. Vybízím Malinu ke špurtu, ale asi se šetří na kopec na Hradové Střímelice. Skoro do vsi ještě ty 4exoty visím, ale pak dostanu cestou přes Kostelní Střímelice 40sec. Naštěstí počkaj na Ondřejově, takže pak už v poho a dorazí i oba veteráni. U Svojetic to mydlí na Tehovec a mě čeká 32km na protivětru dom. Bylo to 70km / 900m / avg 32. Zní to celkem nenápadně, ale já byl doma po 202 úplně šrot A co pan Kolíkáč, který navrhl ony slavné Vodslivy??? Taky na velkou?

Malina, 2009-04-14 21:15:52

Honzis kilometry máš krásný! Na to, že si měl 103 v nohách nechápu, že si tu velkou placku nesundal.... A neboj s klidem a úsměvem na rtech ti můžu říct, že když jsem Davidovi ve Vestci předal špici směr Vodslivy, tak jsem to nějak nepobral a místo kaše a honění jejich zadků jsem si ten kopec vyšlapal sám. Další perlička byla spurt k hřbitovu v Kostelních Střímělicích. David se rozhodně v cizině neflákal. Rozvodák taky nedá nic zadarmo. Sobota bude rozhodně velmi zajímavá. Ty Dojetřice a Chocerady nahoru musíme ještě nějak promyslet. Řešit to operativně na místě by nemuselo být zrovna nejlepší řešení...

Kolíkáč, 2009-04-15 08:24:18

Co dodat k úternímu vyšlehání? Věrný druh PeBe vše báječně popsal, mě se jelo až pod Ondřejov skvěle, pak jsem ovšem z nějakého prapodivného pohnutí myslí shodil na malou, málem jsem shodil i balík, jak jsem zpomalil, protože panáčkové zapomněli, že to je do kopce a zmizeli do jednoho. PeBe vypadal načatě už ve Svojeticích, ale Ondřejov letěl s nima! No neskutečný. Pak na mě kamarádsky počkal a snažil se nás dopravit zpět do balíku, ale já nebyl schopen hákovat ani z kopce, takže do Chocerad v pohodě odjel. Vodslivy a Ostředek už si užíváme zase bok po boku a pak před Sázavou s Fandou v kecacím tempu, jak říká Fanda "Jedeme na krásu!" jsme to domlátili domů. Děkuji oranžovému bratru PeBemu, že mě tam nenechal napospas v těch hrozných kopcích s parádním asfaltem a nádhernými výhledy. Po večerním pivu plánuji další pokus o sebezničení na čtvrtek

Honzis, 2009-04-15 19:20:58

Malík, Klíma, Rozvoda a je to těžká pohoda ... Nemám v lásce ty stavy, kdy chodím ze spaní hledat Colu do lednice, abych se nějak dostal z absolutního srabu, ale úterní Koloděje jsou pro to jako dělané. V poledne to ještě vypadá rozumně, vyjíždím po větru směr Český Brod a šmrdlám si to na 39/15, abych roztočil nohy po běžeckém víkendu. Na I/12 už to je na pilu a celkem to sviští. Z Úval na Uhříněves a dál přes Benice a Dobřejovice k Jesenici. Průměr vzrostl na 29km/h a už jsem pěkně v tempu. Po II/101 nejezdí tolik aut, což je příjemné zjištění. Horší je to s prachem ze staveb obchvatu. Místama skoro rally Akropolis. V Břežanském údolí přetrpím jeden kritičtější moment, kdy řidič nehodlá 2 vteřiny počkat a bere mě v záace, kde samozřejmě jede i auto proti. Přejedu most a hurá přes Zbraslav po stezce č. 3 do ucpaného Radotína. U hospody čekám na červené a mlaskám nad cedulí špekové knedlíky s uzenou krkovicí a zelím za 73,- Že bych tu Třebotovku ani nejel? Velmi lákavé nabídce odolám a vymotám se na onu výpadovku. Zvednu sedlo o 2mm, což mi pomůže leda tak psychicky, ale prostě ze zvyku dávám do kopce sedlo co nejvýš, abych neprošlapával paty. 2tousty se sýrem a jeden bidon si schovám za sloup a věřím, že nikoho nenapadne to sežrat a vypít. Pumpu a podsedlovou brašnu na Fortu nechám, to už mě nezachrání. Spíš by pomohlo shodit 3kg, že ... Hodím si 52/24, páč před sebou vidím docela „rampu“. Dle mapy se má ale na 3,9km nastoupat jen asi 160m, a proto se utěšuji tím, že za zatáčkou se to dozajista zlomí. Vymažu tachák, jdu do toho! Našlápnu napodruhé, ale to je v normě. Mimo normu je ten 7% sklon, který vůbec nepovoluje!!! Proč mi ku*va nikdo neřek, že to má 1,7km asi 7,1% v průměru??? Supím to dvacítkou, někdy i 21 a po 3minutách vidím číslici 1,00km. To mi poser! Jedu vůbec dobře? Už trochu zdeptán pokračuji v silovém intervalu další 2minuty, abych nahoře vzpomínal, jakou že to měrou hmotnost má olovo a další prvky, neb má stehna jsou jak kamna z litiny. Tý woe, vono je to teďka dolů! Rozdupu to na 52/15 a vidím, že 3auta stojí na semaforu na červenou. Než tam dorazím, tak klapne zelená a já je musím nechat projet, takže vteřinka, dvě zásek. Neva – teď to letí jak TGV! Tedy doté doby, než se začne opět lehce stoupat a rychlost klesne k 29km/h. Náhle marně lapám po dechu a k hornímu patru se mi lepí jazyk, jak jsem si dal sůsu ELA. Už jen 600m,

vítr jde z boku či i lehce do zad, proto jdu i do špurta. No vypadá to spíš jako parodie na Boonena po sedmi zelenejch. Jo, 40km/h !!! - a ty 2holky na zastávce mi ani nezatleskaly ... Čas 9:12min snad bude stačit na top 3, ale jestli mě dá Marhi jako minule, tak ho nařknu, že si dává do zadku vrtuli a žere čočku s hrachem! Otočím se o 180 a jedu stejnou cestou dolů. Dobrý, nikdo můj proviant nevyžral, takže hurá zpět na Zbraslav. Po chodníku předjedu štrúdl aut a pak přejedu lávku. Břežanské údolí nahoru je relativně v klidu – 21 až 23km/h na 52/21. Nahore jsem ale tak zplavenej, že zastavím u místního kachňáku a jdu se osvěžit. Doufám, že stačí, když ten šlem od kraje rozeženu rukou. Pocákám si nohy a ruce a dál se biji na větru do Dobřejovic. Zkousím to vzít kolem Tescomy po cyklotrase a super – ocitl jsem se v Nulákách, odkud sjezu do Benic. Přetrpím krátký brdek, pak přejezd kolejí a Uhříněves. Časově OK, přes Hájek sjezu do Koloděj a nejsou ani čtyři! V místní samošce si pořídím 1,5l pití a taky nanuka. To je dobrota! Sednu si na zídku a od místních znalců s 0,5l Braníky v ruce se dozvím samé potřebné věci - jako že cuketa furt rodí 3kg macky a pak ani nevíš co s nima a že pivo támhle v hospodě je za 21Kč a tak ... Kostelík odbíjí čtvrtou a je tu PeBe! Hurá, bude s kým jet! S 103km v nohách nebudu mít v nástupech nárok. Rozvalíme se do autobusové zastávky a já zdlábnu 2toustíky se sýrem. Mňam! Pak už se sjíždí dnešní pekelníci v čele s Malinou. Dál je tu Romča, Fanda, Kolík – vybraná společnost! Poklidný rozjezd v 16:34hod kazí otáčející se dvojička pánů v bíločerných dresech CK Vokolek Import. Oops – Jirka Rozvoda a Klímič! Jen tak si polknu a dál kecám s Kolíkem, kterému později nějak záhadně dochází kyslík ... Od Strašína táhnou Vokolci a to hodně svižně! Už z Mukařova nahoru se zuby nehty držím metr za zadním kolem Davida. On vypadá jako na výkmihu a kecá s kolegou (vítězem Pečekké 100 z roku 2008). Za horizontem nám přenechají špici a s Romčou táhnou 40km/h, v Třemblatu odstřídám dozadu a po ostré levé směr Ondřejov Malina konstatuje, že netřeba jezdit tak pomalu a zvyšuje tempo. Nechám 52/13, ale nohy tuhnou, a tak hned 52/19. PeBe jede „španěla“ 53/23 či co tam má a šaltr má ohnutý až k zadní stavbě – musíš si dávat delší řetěz! Kolík netakticky shazuje pilu a skoro stojí. Neblbni – tady je to špurt na velkou!!! Najednou se propadám a vepředu je jen čtyřka Malina, oba Vokolci a Triexperták. Skončit tady??? Tempově se znovu posunu dopředu, ale na lepší než pátý flek s dírou 10sec to nestačí! Drtím to sám krz Ondřejov, po kostkách přes 40km/h a dál 52/11,13 kolem hřbitova. Už je skoro vidím, jenže do zatáčky v Choceradech přibrzdím z dosavadních 62km/h na 30km/h a to už se kolem mě mihnou oba veteráni. Jak to dělají??? Za kolejem se docvaknu do odpočívající skupinky a následuje drsná zkouška v 10-12% rampě na Vestec. Začátek v poho – 52/24, ale jakmile se nejde pod 19km/h, tak mi to nohy neberou a nechávám Malinu, ať dělá, co umí. No zvládá toho dost, i když „šmrdlá jen 39/19“ či co. Před Vestcem mi už teče z držky a zoufale chybí kyslík. To ale netuším, že Klímič se jen zahřívá před nástupem z Vestce!!! Kontruje jen Jirka Rozvoda, Malina ztrácí, pak Triexperták a já. To je snad jiná liga, ne? Nejsem ve snu? Sci-fi já nerad, ale tohle mi prostě připadá jako hudba budoucnosti! Docvaknu kroucího se Triexpertáka, v zatáčce jdu před něj a rovinu k Vodslivům ho nechám odtáhnout, abych mu pak v 12% úseku znovu nastoupil a na 52/21 skoro sjel Malinu! Jenže ten už si jede frekvenčně a připravuje se na další čočku. Zásek dobrých 25sec na Klímiče, to je drsná realita! Nahore pánové velí k čůrací pauze, která přišla vhod! Aspoň mi spadl tep z maxima na maximum mínus deset ... To byl fórek, na Koloděje tepáky nepatří! Znovu jsou tu oba veteráni a společně poklidně jedeme do Dojetřic. Bavím se s Triexpertákem o sobotním Sázaváku a modlím se, abychom nejeli 70km/h. Skutečně jsme sedmdesát nejeli, ale víc!!! Malina to rozkalil a já při 72km/h svěsil nohy, neb vím, že se mi dozajista rozvlní předeek, když teď sáhnu na brzdy. Ostatní mizí a tipuju je na 80km/h! No nic, zase interválek do Sázavy. Pak kecačka podle vody do Stříbrné Skalice. Klímič mi vypráví, jak mu na soustředění zrušili Looka a já si teprve teď prohlédnu, že má prasklou zadní šavli asi 15cm pod brzdovou čelistí. Prý neví, jestli bude mít na sobotu nové kolo, ale do Úval se určitě chystá! Aby ne, s jeho současnou formou! Trošku se vydýcháme třicítkou a kostky se

kupodivu nespurtují! Upozorňuji Malinu, že v sobotu se bude z druhé strany každopádně nastupovat! Stoupání na Hradové Střímelice jedu v čele, nicméně jakmile dám 52/24, tak se ona známá čtveřice kolem mě mihne jako kolem patníku a já fakt nemám z čeho brát, abych si je sjel. Nemám to radši zabalit? Ne, jsem bojovník a i když vidím, jak se zvedají v Kostelních Střímelicích, tak mi je zle. Je to se mnou fakt zoufalé! Na 52/24 se tedy vykroutím asi 18-20km/h na HP Skalka a pokračuji v tempu na Ondřejev. Mám zásek 40sec! Naštěstí čekají, a tak se s nimi svezu ještě přes Třemblat a Struhařov do Svojetic. Tam hází levou a mě čeká 32km převážně v protivětru domů. 70km za 2:11hod, protnu I/2 a svištím k Českému Brodu. Jsem totál grogy, zhltnu zbytek sůši a každý brdek jedu 52/19 rychlostí šneka. Z Tatec bojuji 25-28km/h a jsem prošítej jak po Beskydu. Koleno zase protestuje, takže v 19:45hod jsem šťasten, že už uklízím Forta po 202km / 1900m / s průměrem 30km/h do sklepa. Vzmohu se sotva na to, abych vypil asi 0,5l Coly, dojedl těstoviny a začal psát report. Sedím zničen v křesle a mám co dělat, abych se prstama trefil na klávesy. Jo jo, Koloděje neodpouští! Když na to nemáš, tak si to vyžer pěkně až do dna! Jak by se jelo pěkně nebýt těch třech co jezdí kopce na 400W a vesele debatují ... Nic, v deset jdu chrápat a v noci ještě hledám záchranu v lednici v podobě studeného kakaa. Ani to nepomáhá, teprve ráno ve tři konečně pořádně spím. Jen doufám, že v sobotu něco zaběhnu v Pardubicích. Musím nutně zregenerovat a přimět nohy běhat!

Iceman, 2009-04-17 08:05:31

Včera ukázaly Koloděje lidštější tvář. Velkou měrou k tomu přispěl blížící se víkend a s ním závody, takže dvojice Vokolků / Klíma+Rozvoda/ neměli zájem nějak hrotit tempo. Ze šlapek přijel Ataman, z hostů Orlík, Roman Chládek také nevynechal, celkem nás bylo 9 kousků. Pokud tedy píše, že nikdo nezlobil s tempem, tak tentokrát se zbláznil vítr. Celou cestu na Vyžlovku, jelo se netradičně přes Štíhlíce, jsem si myslel že si v nohách zlámu kosti. Měl jsem obrovskou chuť otočit a nechat vítr ať si mne zaneše zpět domů, a to jsem na špicí vlastně jen tak procházel. Z 90% tahali Vokolci a Roman se svým parťákem. Ataman také párkrát přispěl k tempu, myslím, že jel velmi dobře, a s přehledem tak objel svoje první Koloděje. Mimochodem, do Koloděj jsem z Jíža nejel sám ale právě s Atamanem. Ten rozjel proti větru takové tempo, že jsem myslel, že se zbláznil. Přes Vodslivy a Vlkančice jsme dorazily do Skalice, pak Hradové a Kostelní Střímelice, Ondřejev. Tou dobou už jsem byl rád, že jsem to na začátku neotočil, jelo se mi nádherně. Cesta zpět po hlavní přes Říčany už byla taková třešnička na dortu, bez bolesti, furt hodně přes 40 km. Hodnocení: přes bolestivý začátek 3 hodiny příjemného tréninku, za takovýhle čtvrtky bych se moc a moc přimlouval i pro příště

Léňa, 2009-04-21 20:07:15

Sešlo tak 25 lidí. Ze začátku se jela pohodička, hodně v JZD. Zrychlit jsme si dovolili až s Kolíkem když jsme se dostal na špic, pak už to začalo jet. Korunku tomu dala dvojice s Alánkem a pak Malinou. Ondřejev se jel svižně, ale kdo nechal velkou tak to vyjel v pohodě. Sjezd do Chocerad byl vzhledem k rychlosti dost nebezpečný a po něm přišel první krásný kopec i, hned na začátku šly dočela rakety Malina, Svobodák a spol., za nimi jsem se vydal s Jirkou Rozvodou, který mi asi po 1,5km odskočil, po chvíli mě dojel Honzis, který tam i v nejprudších pasážích drtil velkou placku a v tandemu jsme dojeli jen kousek za raketákama. Nahoře se počkalo, aby se mohlo jet svižně někam na Benešov, přes pár brdků na Pyšely, kde jsme vytratili další korálky. Krásně jsem se rozjel a těšil jsem se až za to někdo zase vezme. Nejaktivnější byl samozřejmě Malina, který mi slíbil fén, tak se snažil. V Mnichovicích jsme odbočili do kopce, kde mi při shazování velké spadnul řetěz a tím pro mě skončili dnešní Koloděje. Po nasazení jsem už měl díru přes 200m na odpadlíky, sjel jsem jen jednoho, který už jen vytáčel nohy. Tak 100m před sebou jsem viděl Alánka s Romanem Chládkem, ale na

rovině na Mukařov mi prostě odjeli. Docela mě to mrzelo, kopec z Mnichovic byl krásnej, dlouhej a raketáči ho jistě jeli živě. Kdyby nespadol řetěz, byly by to letošní nejkrásnější Koloděje. Malino, děkuji za fén . P.s. - Spurtíky dáme někdy příště

Honzis, 2009-04-21 20:13:18

Léňa jel Vodslivy pěkně, já bohužel cítil nachlazení z machrování ráno v tričku a kraťasech Pak se mi za Kozmicema rozpadla kazeta, zastavil jsem, vyhodil jsem 1 z 7mi pastorků, rukou zašrouboval závěrnou matici a musel 50km dřít v protivětru dom přes Sázavu, Nechybu, Kachní Louže a Kouřim a hlavně dávat majzla, páč kazeta byla pak pěkně volná. Hold jsem asi nedodržel ten správný utahovací moment nebo si Sram matice nekecá s SH pastorkem ... celkem 119km av 30,5, což je gut vzhledem k tomu sóličku dom Dobrej byl ode mne jen Ondřejov na 50/14, než mi seklo a vzal mě Ramalák ...

Malina, 2009-04-21 21:09:31

Co je přívlastek živě nevím, ale od křižovatky směr Šibeniční vrch, kde jsme ofoukli lehkým vánkem Astrala, jsme až na hlavní ve Struhařově jeli velkou placku, rychlost kolem 30. Michal Plesník ani nechtěl střídat a my ostatní se ani se o to moc nepokoušeli. Krásný stupňovaný tempo, zážitek. Dnes jako jeden z mála. Tím, že přijelo dost lidí o bylo dost nervózní. Např. při výjezdu na Ondřejov, když se nastoupilo, tak někdo udělal myšku a další skončil na krovkách. Pád tam byl snad dnes ještě jeden. Jeden borec lehnul, prý když hledal kapesník v kapsách, aby se mohl vysmrkat. Další věc, kterou nechápu jsou sjezdy. Kaskadéři jsou nevyléčitelný. Na Vodsliváku jsme se pořád pošťuchovali. Michal tam byl ale první, ikdyž mě přišlo, že se nad tím svým velkým převodníkem ke konci už docela kroutil. Trasa docela neokoukaná. Z mého pohledu se balík postupným strouháním redukoval a redukoval až jsem od Tehovce jel už jen se Svobodinem. Do Uhříněvsi jsem si ještě dali takovou subzávodní jízdu v úniku. Po ranním krátkém tréninku a dnešní stovce v kopcích toho mám docela dost. Ve špajzu jsem našel puding, tak jsem si ještě zakuchtil...a hádejte s jakou příchutí?! Malinový!!!

Kolíkáč, 2009-04-22 12:27:47

Tak vylepování zvacích plakátů po Vinohradech na vyklusávající vyjížděky přineslo ovoce, u kostela stál ohromující dav 25 výletníků, skvělé počasí umocňovalo již tak nabitou atmosféru. Balík hučel rozkvetlými alejemi, špici našťestí ovládli rozumní jedinci, takže jak by řekl Maliňák: "výletovalo se" Magnet na Struhařov vyšel na mě s Léňou, a náš Švéd začal tvrdě šlapat na plyn, což jsem po chvíli odmítl akceptovat a vystoupil jsem. Bylo to jen tak tak, abych se zahákl na chvost, protože na špici se dostala nějaká rozběsněná zvířata, která donutila i Fandu, aby přestal mluvit. Ondřejov na velkou, na malou tam není šance, menší karambol, když si Romča líznul a poslal jednoho Kbeláka do příkopu, ale nic vážného, zase v obětí pokračovali dále. Hukot do Chocerad a přichází kopec prestižák - Vodslivy -Ostředek. Po úvodním rozkoukání se hákuji Kapra a při vzpomínce na Krále si přeji vydržet s ním až nahoru. Ale dnes mi není souzeno, Kapr pluje famózně a ve Vestci svěšují nohy, ztěžka popadám dech a čekám, kdo přilítne zezadu. Orel s Icemanem, tak to by šlo, ale ne, nešlo To snad nééé, nohy se přestaly točit, zadky ujíždí, Orel si dělá co chce a Iceman mu úspěšně sekunduje! To je černý sen. Ve Vodslivech ještě zkusím chytnout druhou mízu, ale je to marné, Ice se otáčí, zvedá zadek a v klidu odjíždí. Tak to je lekce, padá na mě deka, ze které se už do konce vyklusávající vyjížděky nedostanu. Jedeme parádním sjezdem do Čerčan, asfalt jak žehlička, minimální provoz. Fanda a spol. se trhají na Vranov a Komorní Hrádek, ale stejně stále jedeme v mohutné grupě. Ve Čtyřkolech malý zásek v zadních řadách, ustýlá si Johnny, kouká asi po pěkných holkách, Orlík s Kaprem čekají na něj, já mám chuť též počkat, ale Jirka Rozvoda velí, sjedeme si je. Po chvíli rezignuji, dnes je den jak víno, budu rád, když

se domotám domů. Zdržel je naneštěstí vlak, takže to dál valíme po kupě na Pyšely, Zaječice, tam už však Johnymu dochází šťáva, tak se s radostí ujímám role domestika, Johnny, ale je bojovník, stále nastupuje a snaží se balík sjet. Je tu ještě kolegiálně Kapr s Icem, a tak už jen ve čtyřech to mydlíme na kozla do Popovic. Johnny stále kousek před námi, ten si to tedy dnes pěkně užívá, prý má jen najeto 600km letos, to je děs běs, další talent! V pivovarské vesnici se loučíme u rybníčku, ve kterém plave leklý kapr (tak nějak se cejtím dnes i já), ale je to kapr s malým k, ten s velkým K byl dnes zase až moc živý. S Icem už to šmrdláme na Jížo, v protisměru potkáváme Lu a Colemana, hodnotíme dnešní zmazání se a krásný rudý západ slunce dokresluje úterní podvečer. Holt není každý den posvícení, po sobotní euforii jsem zase dostal pořádně na rypák

Iceman, 2009-05-01 08:09:48

Včera jsme, vzhledem k ŠOSu, s Kolíkem udělali kardinální blbost, neodolali jsme a v 16.30 odjížděli od kostelíka vstříc k Ondřejovu a Komornímu Hrádku. Účast byla mizivá, ukázal se jen říčanský Fanda + 2 podobní blázni. Cestou jsme naložili ještě Rozvoďáka. Na Ondřejově bylo vidět, že se všichni chystají na nějaké závody, nahoře se odpojil Vokolek s borcem na karbonovém Authoru a tak už jen v čtyřech jsme pokračovali ke Komornímu Hrádku, prémii nahoře pro sebe urval kovboj z Řičan. Nakoplo ho to natolik, že cestu zpět přes Vodslivy sám odtáhl a z Chocerad na Ondřejov nasadil tempo, které jsem s Kolíkem už rozhodně nemohli akceptovat. Za zmínku ještě stojí jemný deštík který nás potkal u Struhařova, takže jsem podruhé v dvou dnech myl kolo abych měl svůj klenot na zítřejší ŠOS jak se patří vyladěm.

Johnny, 2009-05-12 21:28:25

Koloděje těžké,

Koloděje zlé,

dnes to bylo těsné,

ale uvisel jsem je!!

Promiňte mi můj výlev básnickýho střeva, ale dneska jsem na sebe fakt pyšnej!

Malina, 2009-05-12 21:28:31

Icemanovo přední kolo to asi vědělo, proto před Českým Brodem zahlásili k opravě k defektu. V následném výjezdu na Kostelec se po dlouhé době v Kolodějích mohlo prohlásit - ZÁVODÍME! Má to jednu nevýhodu, člověk popotáhne špici, následně odstírá, aby si trochu orazil a místo toho ho čeká nemilosrdné tempo v dychtivém balíku a za nedlouho další nástup. Pod Oplany se dělí skupina a ve třech s Klímošem a Rozvoďákem pokračujeme na Vlkančice, kde má pro změnu defekt David a tak chvíli kempujeme. Pak kopce v rychlém sledu. Giro alias stojky do Samechova a Ondřejov, přes Třemblaty a Mnichovice směrem do Řičan, kde se loučím s Vokolkou a mastím to do Prahy. Kvalitní ZDV, s lokálními intervaly a nástupy.

PeBe, 2009-05-13 08:44:28

včera jsem to stíhal jentaktak, už cestou do Kolodějů jsem myslel že vyplivnu plíce, ale nakonec jsem to stíhl. U kostela už čekali Kolíkáč, Iceman, Bobek, Johnny, Malina, Fanda a další. Cesta až do Brodu probíhala sice svižně ale dalo se to uviset. Při výjezdu z Brodu do Kostelce se ale na čele uhnízдили Vokolci, do kopce se jelo 28km/h a to už bylo na mě moc. Takže vystupuju, koukám že Kolík a Iceman už tu nejsou a tak si to chci už dojet v klidu domu. Pak ale vidím Fandu jak taky končí, docvakávám ho a jedeme ve dvou. Prý si jim někde nadjedeme, směrem na Oplany, tak teda jo. Výžerky, Oplany, a další vesnice, fouká, střídáme, nakonec se vyloupneme na Vyžlovce. Po hlavní směr Říčany a odbočuju doprava na Strašín a domu. Loučím se s Fandou a už celkem v klidu přes Královice dom. dalo mi to 103km s průměrem 32.7km/h, doma rychlá sprcha a hurá na oslavu Quitových narozenin.

Kolíkáč, 2009-05-13 12:31:54

Od ŠOSu jsem neměl ani chuť podívat se na ten nástroj, který je potřeba k disciplíně jménem cyklistika, která mě způsobila takovou bolístku. Lízal jsem si rány zelenou vodičkou, hajal jen na pravém boku a ve snech se mi zjevoval černý asfalt. Hltám dojmy z Mamuta a z ostatních víkendových závodů a pomalu začínám pokukovat po tom prapodivném stroji, na kterém se musí držet balanc. Beru fixu a veškeré škrábance začišťuji, zjišťuji, že se mi urval i kus kufru, tak montuji nové. A úterní ráno mi jasně dává najevo, musíš jet, dnes už ti omluvenku nikdo psát nebude. Jsem na sebe zvědav, jak se srovnám s jízdou ve skupině, zadní kola mě budou asi ještě dlouho strašit, co všechno se může stát. S lovcem Mamutů Icemanem se řítíme ke kostelu, kde už stojí vyšvihání draci, a orange dresy převládají, to je pohled, který nabíjí energií. A už se to fičí, dnes prý rovinatější trasa směr Český Brod. Kecám s Klímičem, jak jel na Mamutovi časovku dvojic málem 150km, na čele to prý bylo letos peklo na zemi, a to má být hromadný závod. Bifteky od asfaltu jsou prý maličkost, horší je to prý lehnout na dráze v Motole, když Vám pak vytahují ze zadku parkety. Jsme před Brodem a vím, že teď nás čeká dlouhý magnet do Kostelce, kde očekávám svůj konec. Ale z balíku vycouval Ice s prázdným předním kolem a tak je rozhodnuto, dojedeme si to dnes bok po boku. Cestu do Prahy procekáme a doma se na mě směje za 3 hodiny příjemných 90 000 metrů a z dresu vyklepu pár sloupých stroupků. Ve čtvrtek se budu snažit nechybět na další odvykací kůře

Malina, 2009-05-19 20:16:29

Dnes fajn svezení v cca 8 lidech netradiční trasou u Mirošovic. Osobně jsem například prvně jel stoupání od Senohrab na Ondřejov, serpentýny s kostkami, pak táhle až na Ondřejov. Škoda jen rozbitého asfaltu, jinak docela dlouhý kopec. Od nás Bobek, Johnny, Astral. Kdyby Bobek takto jezdil závody, tak má sakra šanci to válet na čele. Zkus to přehodit-na tréninku se tak nešťavit a v závodech za to brát jako dnes. Zatápěl si pod kotlem docela fest!

Quit, 2009-06-02 20:26:52

Dekuji sve matce a svemu otci za to, ze me zplodili takoveho, jaky jsem...

Dekuji sve sestre za to, ze dokazala, ze i bez vyraznejsiho talentu se ve sportu da ledacos dosahnout...

Dekuji svym bratrancum za to, ze mi v detstvi parkrat pujcili sve zavodni silnicky a zakodovali ve me touhu jednou zacit jezdit na silnici...

Dekuji Rainymu za to, ze naseł Slapky, přihlásil se k nim a primel k tomu nakonec i me....

Dekuji vsem Slapkam za to, ze tvori super tym a ze jsem zde potkal jedny z nejlepsich pratel sveho zivota...

Dekuji Icemanovi a Koliikovi za to, ze me dnes primeli jet sve prvni Kolodeje...

Dekuji Koliikovi za to, ze me dnes nekolikrat pomohl vratit se za kopcem zpet do baliku....

Dekuji Fandovi z Rican za to, ze dnes vybral lehci variatnu a ze zvolil rozumne tempo, ktere se dalo vydrzet....

Jsem v naproste eufoorii, stastny, spokojeny a vlastne vubec necitim unavu....

Iceman, 2009-06-03 08:19:17

Quit jel včera jak brus ! Když jsem viděl, jak mi v kopci za Nučicemi ukazuje zadek, udělalo se mi nevolno

Včera jsem se po delší době vypravil do Koloděj. Mě se moc nechtělo, ale na naléhání prezidenta a touha být u Quitovy premiéry, jsem v 16 hodin stepoval u šelky. Přesně na čas přijíždí Quit s Kolíkem. Počasí je parádní, cca 20 stupňů, na dešť to taky nevypadá. K zastávce přijíždíme mezi prvními, už je tu Roman Chládek, Svobodák, po chvíli doráží z Řičan

Fanda, Astral, i Honza Adámek se objevil no a když připočtem balík Vokolků, bylo jasné že o zábavu bude postaráno. I od hodin vyrážíme na čas, hned jdu na špici vedle fandy, abych si odvedl svůj díl práce. Rozjíždíme to tedy rozvázným tempem, za náma přichází na řadu Kolík s Quitem, postupně se na špici dostávají Vokolci, chvílema to dost bolí ale nějak to do Mukařova vydržet jde. Přichází magnet Svojeticko-Struhařovský a mě začínají opravdové starosti, zatím to teda nějak maskuju ale je jasné, že na Ondřejov budu mít velké starosti zůstat v balíku. Naštěstí se na zmiňovaný kopec nezávodí, teda aby nedošlo k omylu, já jedu totální křef, ale důležité je že se nenastupuje a tak mě síla balíku vytlačí nahoru bez nutnosti si nahore něco sjíždět. Myší dírou nahoru, ježíši, nohy už mám jak balóny, trochu si orážím v sjezdu do Skalice. Po dlouhé době mám čas zjistit, že Honza Adámek už s námi není, za to Quit ano a vypadá zcela v pohodě. Že tu je i Kolíkáč snad nemusím dodávat. Po 14 dnech nicnedělání zas řádí jak černá ruka, neúnavně pomáhá rakváčům / mě / vracet se do balíku. Začínám ho podezírat, že to dělá schválně. Ne však z nějakého lidumilství, nýbrž proto, aby jedince odtáhl co nejdále od domova ! Pak si celou cestu zpět, pěkně na samotku, proti větru můžete pěkně zanádat, zapřísahat se, že se na celou cyklistiku můžete vys. , že nemáte zapotřebí si dobrovolně takhle ničit tělo. No nic. Ve Skalici už je to boj jak se patří, ale tentokrát se opravdu v kopcích nenastupuje, takže i tady jsme zatím pohromadě a mě už začíná strašit brdek do Vlkančic, co si pamatuji, z týchle strany jsem ho zatím nikdy nepřežil, vychází na mě špice, ale hned to balím, musím se schovat a maximálně šetřit síly. Už je to tady, vlci vyjí na měsíc, mě na horizontu totálně gumovají nohy ale obrovským vypětím všech posledních sil se mi podařilo vyjet až nahoru v balíku. Utírám si nuditli a vida Quit je stále s náma, to mi hlava nebere, jeho první Koloděje a jede opravdu famózně. Je vidět, že na to prostě má ! Talent no. Pak přišlo to, co přijít muselo, mdloby do dalšího magnetu u Nučic jsem již nerozdýchal a musel shodit. Jen s hrůzou sleduju, řečí Kolíkovou, jak Quit bezproblémů hákuje balík a s ostatními mizí kdesi v dáli. Obrazně sedám na patník. Zpět jsem to vzal po hlavní co nejkratší cestou. Pak už následoval klasický scénář : lednice, vana, postel, mdloby. Jsem v naprosté v prd...i, v depresích, kvůli únavě nevím zde ještě žiju.....

Quit, 2009-06-03 12:36:14

Tak abych trochu doplnil Iceho pohled.. Verte nebo ne, ale když jsem se oblikal, fakt sem se baal, byl to pocit podobný tomu před závodem, ale přesto jste jiný... Cestou k Shellce jsem se utesoval, že vlastně Koloděje nejedu, že jen jedu s Kolíkem a Icem na trenik a on zrovna naahodou začíná v Kolodějích a že tam budou i ti Kolodějští machři..., no co... Kolík je po dlouhém vypadku, takže s nimi pojedem jen kousek (sam mi to říkal...) Samotný průběh tohotohle "vyletu" jsem měl trochu opacný než Ice... Po pár stovkách metru, když jsme se zformovali do radného siku dvojicek, začalo jet na můj vkus strašně rychle... Všichni si ve dvojicích povídali, jen já, máje vedle sebe Honzu Adamka, jsem nemyslel na nic jiného než na to, abych nemel díru před sebou... Pekelne sem se soustředil a slupal co to slo, tepy mi litaly hoodně vysoko na to, že jsem jel v balíku a každý menší brdeček se zvedal jste vys a já se jen porad ptal sám sebe, jak dlouho tohle muzu vydržet... V tomhle stavu jsem prezíval až nekam za Mukarov... Tam to už začalo být zajímavější... Koliik předemnou zahlasil, že teď bude nepříjemný dlouhý magnet, ale když ho vydržím, bude to stat za to... S blizicim se vrcholem mi nohy začaly malem horet, tesně pod horizontem už to neslo a já musel preradit na lehci... Ujeli mi, ale jen pár metru, 10, možná 15, ale byl tu Koliik, který na mě volal a tak jsem nepolevil a kousek za kopcem už jsem zase s nimi (pravda, jenom díky tomu, že za kopcem nezacali hned z ostra...) Pak nasledovala krásná a dlouhá mirně klesající pasáž v balíku, v té rychlosti to bylo jako sedet poprvé v životě ve vlaku TGV a já měl první zkoušku za sebou... Presně to same se opakovalo v každém dalším stoupaní, jen nohy horely vždy o něco více a díra na balik byla o něco větší... Ale čím jsem byl dál, tím byla má motivace vrátit se zpět větší... A hlavne, vždycky tam byl Kolikac, který mi v návratech pomahal... Když už

jsem tímhle způsobem prezil i Vlkancice, začal me ovladat nějaký nepopsatelný euforický pocit, čekal bych že unava se bude stupnovat, ale ve mě jako by rostla síla i touha dojet s nimi až do konce... A tak, když před Nucicema Ice ztraci a Kolikac se na mě tazave diva, jestli se znovu pokusíme docvaknout nebo pockame na Iceho, říkám jen stručně: jestli je nestahnem hned teď, pak už nikdy... Znovu to tedy roztacíme, Kolikac jako by zapnul Turbo, já doslova liizu jeho zadní galusku a s pomocí mírného sjezdu se nám znovu podaří je sjet... Usek na hlavní silnici a pak v lese do Vyzlovky je už pro mě jako z říše snů... Poslední tresnickou na dortu je pak návrat na říčanskou hlavní. Zde se radíme do lajny a jede se na můj vkus desna cocka, na spici zřejmě foukalo a tak se porad měnilo tempo a asi každý z nás v té lajně byl na pěkné gume... Trochu se musím omluvit Astralovi, který jel předemnou a já na něj trochu křiknul, protože gumu resil asi jako vsichni ostatní - klickováním kolem zadního kola borce před ním... Ale to, že jsem docvaknul každou z těch der, která se na tom useku do odbočky na Strasin přede mnou vytvořila, to mě těsilo úplně nejvíce... Cestou domů jsme s Koliikem a Marhim dali jedno vytoužené a povinné u Vendise a pak honem domů, uniknout večernímu desti... Doma jsem seděl u stolu jako zdrogovaný, porad jsem slupal, byl v euforii a ještě o půl noci se mi nechtelo spát...

Kolíkáč, 2009-06-03 15:43:23

Co dodat? Další odpaněná Šlapka v Kolodějích, skvěle vybraná trasa a tempo, které bylo i pro nás snesitelné. Moc jsem nevěřil, že to doklopýtáme až do konce, pro mě byl jasný úkol dovézt včerejšího leadera Quita domů, to co jsem si vždycky sliboval, když mě před lety dotahoval Vyhup zpátky a loni třeba Léňa a Alánek a další oranžisti... Kluci to pěkně popsali, ať si říká kdo chce, co chce, Koloděje mají náboj, atmosféru, ty Quitovy pocity, to je jak kdyby mi mluvil z duše. To není jen cyklistika, to je naprostý únik z reality všedních dní do cyklistického nebe. A Quit prokázal nezlomnou vůli a mezi těmi esy, které nás nepustily na špic, se vůbec neztratil. A věřím, že do něj bylo zapuštěno kolodějské semínko, které teď bude pravidelněji zalévat a ono bude růst a růst. Příště neváhejte, stojí to za to!

Gavoš, 2009-06-04 21:30:00

Tak dnešní podmračené Koloděje přivítali 6 nažhavených kousků. Čekal jsem jsem trochu více účastníků, ale asi slabší účast ke čtvrtkům patří. Přesně v půl zvoník odbil, señor Janura zavelel, a společně s říčanským ďáblem Fandou, Marhim a mě dvěma naznamými borci jsme vyrazili směrem k nevšedním dobrodružstvím. Poté co se mě zmocnila dvouhodinová temnota, jsem procítl opět zpět poblíž Řičan, abych mohl večer doma nic nechápající ženě hýkat radostí že jsme UVISEL. Povýletovali jsme cca 75 km, průměr mě vyplivl Polar 34,5 (chudák, rozdýchal to déle než já, na takové čísla ode mne není zvyklý...), a celkem i s cestou do práce nějakých 90 km. Všichni kdo se nechali ukecat horším počasím a silnějším větrem k lenošení, udělali velkou chybu. Howgh, jdu slavit

Kolíkáč, 2009-06-11 09:49:31

V úterý se jelo poctivě kolodějské řemeslo, nabušení RedAce a Beeda nás nešetřili v kopcích a i po rovinách roztáčeli svoje wattý a pěkně protáhli posázavský inventář. U Shellky Ice v novém slušivém sexy oranže ohozu a PeBe, kterému předávám návleky a který si to šine ještě někam jinam za povinnostmi, kdežto my s Icem rychle na úterní průklep. U zastávky už Honza Janura, Roman Chládek, bikeři RedAce, Beeda a ještě jeden týpek a i pan ředitel Fanda neschází. Vyhlížíme ještě Kubajze, který má ale bohužel zpoždění, a tak v 8 kusech míříme na dnešní vytyčené cíle, Myšlín, Voděrady, Hradec, Oplany, to jsou brdky, kde si pořádně vytaháme nohy. Fanda mi sděluje, že má na mě chuť, tak nesmím svoji kůži prodat lacino. Přes Mukařov a Svojetice se vrháme dolů do Mnichovic a před nimi to strháváme nahoru na Myšlín, a začíná první kopcovitá robotka, jede se solidní tempo a světe div se, Fandu

stále úspěšně hákují . Nahoře chvíli čekáme na utržené jedince a už směřujeme k magnetu jménem Voděrady. Malina mi vysvětlil další cyklistickou hantýrku, a tak na "španěla" gumuji tento kopec Fandovi stále po boku. Sjezdem do jevanského údolí, Ice už hlásí, že se odpojuje a jede domů, my si dáme Hradec, po rozbitém asfaltu, ale je to krásný serpentinový kopec schovaný v lese. Tady už na malou placku, všichni ztichli, je jen slyšet ševlení řetězů. Hákujeme se poctivě, stále v sedmi kouscích jedeme guma na gumu. Hůů to je pocit! A ještě Oplany, tady se musí prokličkovat malebně položenou vesničkou a pak vyhup nahoru, takové dva schody, které už dnes trochu bolí, ale přeci mi Fanda neujede . A jsme v zapomenutém kraji v čarokrásné přírodě, úplně bez aut, je to možné? Takový kousek od Prahy? Přes Nučice na hlavní a Kostelec, zadem na Vyžlovku a do Říčan po hlavní, to už je obehnaná písnička, která ale rychle utíká díky nasazené rychlosti. Dnes se všichni rozhodli vytočit nohy přes Strašín a Křenici, ale tempo neupadá, ba naopak a v jednu chvíli mi naskakuje menší dírka, a rázem je z ní 50metrů ztráty, jóoo tak ty už nesjedu ... no nic, i tak to stálo za to, těším se na Sudety a na skupinu B!

Kolíkáč, 2009-06-17 08:32:31

Včera jsme z důvodu deště zvolili rovinnaté Polabí, jelo se směr Český Brod, Sadská a zpátky přes Kersko, Mochov, Úvaly. Ze Šlapek Kubajz, a stálice Fanda, Romča a Jand'our + 2 bikeři. Krásná placka, kecání ve dvojičkách a pravidelné střídání, jeden brdek ve Vyšehořicích, silnice bez většího provozu a nakonec bez deště, nazpět zlobil vítr. No prostě příjemně strávený podvečer zakončený s Fandou na zahrádce, kde probíráme historii Koloděj.

Léna, 2009-06-25 20:55:19

Kdo nepřijel prohloupil. Mrakům jsme úspěšně ujížděli, Gavoš tahal špice jak malamut, Kolíkáč se svým dopoledním 90km náskokem uháněl jak myslivecký ohař, Kubajz trpěl jako chrt a já si to užíval jako kokršpaněl . Fanda zvolil rovinnatý profil, takže 80km jsme dali něco málo přes dvě hodiny Zakončení v Benicích u nealkoholického pivečka a Fandova vyprávění nemělo chybu. Těším se na další takový den Gavoš: Díky, máš to u mě

Kolíkáč, 2009-06-25 21:43:52

Dnes jsem si užil krásné vodní lázně, nejdříve jsme protočily nožky s Honzou, zavzpomínali na prehistorii Šlapek, dali jsme Zbraslav, Měchenice, Hvozdnice, Bratřínov, Čísovice a do Mníšku, a pak jsme si lupli v protisměru nedělní Švih, tzn. na vrchol Řevničáku, kde malá svačina a sešup dolů do Řevnic, tady mi to v neděli nesmí ujet . Honza spolehlivě visel na rovinách a v kopcích si pěkně potrénoval, je vidět, že formu na Beskyda už začíná ladit Pak už jsme výletovali přes Černošice, kde nás nahodila první vodní lázeň, ale naštěstí jen ze silnice, v Radotíně jsme se rozloučili a já pokračoval přes SilverBridge na Zbraslav a na Točnou. Zadek už pekně mokrý, kolo zašvihané, ale to nejhorší mělo přijít. Nad Prahou černo jak v hororu a v Písnici to přišlo, první kapky a pěkný slejvák. Lezu do zastávky a věřím, že to přejde. Gavoš už mě nahání do Koloděj, dešť' ustává, tak jedu. Ale to co přišlo v úseku okolo Kunratic, to byla normální napuštěná vana na silnici, mraky vody, gejzíry od aut a do toho krupky, ale naštěstí je stále teplo. No nějak to musím domlátit domů a převlíknout se, kostelník na mě čekat nebude Domů přijedu jak vodník, všechno ze sebe strhat, horká sprcha a suchý věci, vlézt do mokrých treter a vzhůru ke kostelu. Už neprší, chvílemi slunce, a rychle do Polabí, tam prý pršet nebude. Jedeme v šesti kusech a i roviny pěkně bolí, špice se nešetří, takže stále atakujeme hranici 40km/hod. Kličkujeme jako zajíci před další černotou, která je někde nad Sadskou a nakonec všichni spokojeni v suchém stavu usedáme do hliněné restaurace v Benicích. Nakonec 173km, díky za ně kucí.

Malina, 2009-06-30 20:50:33

Tak dnes po dlouhé době úterní závody. Hlavně začátek byl místy vyšponovaný - klasika, když se přejíždí horizonty na hrubo, to srdce zaplesá! A od Strašína do Křenic to je trochu rovina, trochu z kopce. Furt jsme přidávali. Čekal jsem, že poletíme na ceduli 70kou, ale nejsme zvířata, tak jsme se tam dokouleli s rozumem a číslem 65 na tachometru.

Kolíkáč, 2009-06-30 22:06:19

Dnes se v Kolodějích rozdávalo vysvědčení za jarní část Srdce plesalo, počasí jako malované a u kostelíka 12 kousků a z toho 4 pomeranče. Ataman chytil do dvojčky Romču a tvrdě si dávali špici před Strašínem, i na tom druhém fleku za nimi nohy pálily. Lajna z Mukařova na Vyžlovku a nadějný nástup juniora (KOVO). Fanda v růžovém vytahaném dresíku schytl pár peprných vtípků, ale v magnetu před Nučicemi už zase ukazoval záda. Jirka Rozvoda nevěřicně kroutil hlavou co se to dnes děje, ale to jen Malina, Alánek a junior si zkoušeli, co to je přiložit pod kotel a vehnat do noh pár watíků. A pak chladivým lesem k Oplanům, tam už nás hošáci trochu odpojili, ale za Oplany se čeká a jede se po kupě směr Skalice. Ataman prý musí posekat zase trávu, ale návykový kolodějský express mu nedovolí vystoupit a žene ho směrem ku Praze, prý to poseká až v neděli odpoledne A údolím se to mastí do Jevan, kecám s Malinou o Švihu, je to radost jet vedle takového bijce A před Jevany nečekaná odbočka a po hrázi rybníka Švýcar se opravdu ocitáme ve Švýcarsku! No to je nádhera, ta rozsekaná lesní cesta má úplně nový povrch, dnes ještě navíc zavřeno pro auta. Tak to je lábuž, sice nás zase odpojili, ale s Fandou a Atamanem si nedáváme nic zadarmo a drtíme to do Struhařova, tam zase čekají, díky, a můžeme tedy vytočit nohy společně. To vytočení už krásně popsal Malina, naštěstí jsem už u té cedule nebyl! Zapojil jsem se za Atamana, a to zvíře, co hlásilo u Oplan něco o křečích, to pálí jako by se nechumelilo. chlape máš formu! Díky za dnešní rozdávání vysvědčení, ja prolezl s odřenýma ušima narozdíl od některých, co dostali vyznamenání a i pochvalu ředitele. Jo a tam dole na tom vízu jsem našel 100 za 3 hodky ...

Kolíkáč, 2009-07-07 21:49:38

Komornější sestava s bouřkovým nebem nad hlavou to napálila do rovin, do Polabí, k Sadské. Malina, Honza Janura, dva junioři a překvapivě i Renda a Ruda z KPO. Scházel jen ředitel z Říčan Fanda, ale za Sadskou jsme ho nabrali, čuměl na TdF, tak měl trochu sekeru, ale nakonec si nás nadjel. Hošáci z KPO ukazovali svoji sílu, Malina si taky občas zařadil, já jen tupě hákoval Při zpáteční cestě nás zastihly první dešťové kapky a před Průhonicemi se sjeli zástupci významných pražských klubů, když jsme dojeli Humplíka z H-H Smíchov . Ve čtvrtek dorazím, snad zase zavítáme do romantických kopečků ...

Alánek, 2009-07-14 21:52:03

Dnešní Koloděje byly jako vzpomínka do starých časů. Pěkná dlouhá trasa, naštvili jsem Rataje a podobně vzdálené vesnice a městečka. Kopce se jely na max, čekalo se na lenochy a nebyt pádu na začátku jízdy, tak to nemělo chybu. Jen si myslím, že lítat 181km po práci průměrem hodně nad 30 km/h je už opravdu pro mladší. Tak ve čtvrtek v půl u kostela.

Kolíkáč, 2009-07-15 09:15:49

To Ti povím! Byla to nádhera, krásně okořeněné, peprné, přesně jak mají být U kostela 4 mandarinky a dalších asi 10 kousků, včetně kolodějských stálic. Ze začátku se Šemíkem ve dvojčice, i pár špic jsme si prošli, přes Mukařov na Vyžlovku, kde bohužel došlo k malému nedorozumnění a výsledkem byl ohoblovaný asfalt jedním borcem. Ale pak už óda na letní cyklistiku, rozepnuté dresy, sešup do Skalice, hukot kolem Sázavy plné zdravících vodáků a pak okolo kláštera a hup do chladivého údolí směrem Talmberk. Rychlost neklesá pod

30km/hod., takhle to tu má vypadat , jen se modlím vydržet co nejdéle. A pak po mírně rozbitém asfaltu k Vítkovické hájovně, většina drtí velkou, to už je na mě moc, naskakuje menší díra, ale čeká se, díky a po ratajských kostkách dolů a vracečkou lesním stoupáním na Podveky. U nich cedule Uhlířské Janovice 11km, no super, to jsem zvědav, jak to domydlíme domů. Fouká pěkně z boku, v terezínku vymetáme příkop a ve sjezdu do Janovic jsem odpojen, ale chtěl jsme si zařadit interval, tak si to užívám Sním jak se zanořím do vany, blíží se 19hod. a jsme asi 50km od Prahy. Michal Plesník sděluje, že musíme jet šrot, ať jsme do tmy doma, opravdu skvělý nápady, já sotva točím nohama. A už se valí lajna v protivětru, jedeme jako k ohni, a opravdu za Benátkami hoří les. Je to krasojízda, v tom balíku to sviští a ještě když za Říčany se jen vytáčí nohy stále přes 50km/hod., tak to nemá chybu. Před domem těžce sesedám z kola těsně po 20hod. naplněn endorfiny z dnešních báječných 130km za 4 hodiny.

Iceman, 2009-07-15 13:12:50

To Vám teda povím,to se čte jedním dechem a přiznávám taky s lítostí,že ani kousek Koloděj teď nemohu zažít na vlastní kůži.Vědom si toho,vyrazil jsem do Kolodějsko-Popovicko-Sázavského rajonu sám.Mám tam takový oblíbený okruh.Chodov-Petříkov-Popovice-Struhařov-Přestavky-Chocerady-Ondřejov.Protože bylo opravdu nádherně,přihodil jsem si navíc výjezd až na observatoř,bude se na Sázavák hodit a sjezd do Hradce.Neb se mi nechtělo nahoru Jevanama,vystoupal jsem nahoru přes Černé Voděrady,pak dolů Myšlínem,tady jsem zavzpomínal jak mě při posledních Kolodějích tady všichni odjeli a pak už jsem byl rád,ře jsem v Mnichovicích a že už po cestě domů není žádný kopec.Přijel jsem totálně zničen,j bez nálady,nohy na odpis,s pocitem že mi to vůbec nejezdí.No nic,zkoušet to budu dál a na Sázaváku se uvidí .

Kolíkáč, 2009-07-21 22:43:29

Nádherný letní den, na Fandu až moc teplo, pro ty co zažili Beskyda, tak akorát A hlavně ty brdky okolo Prahy, to je jen takové lehtání oproti stěnám v Beskydech Dorazil i rekonvalescent Iceman, prý jen do Mukařova, ale nedalo mu to a nechal se odtáhnout až k Mirošovicím, kde ve stoupání dokazoval, že pranic neztratil na své vrchařské fazóně. Bobek s Honzisem řádili jak hladoví vlci, nástup střídal nástup a ještě se k nim přidával věčný závodník Romča. Já jsem veškerou svoji municii vystřílel na kopci z Čerčan na Přestavky, vzpomínal jsem, jak jsme to tam trápili s Icem v zimě, teď v létě se ten kopec úplně letí Pak už jsem jen v tabáčku s Fandou dojížděl k čekajícímu expresu na kopcích, zvláště ondřejovská pumpa s chladivou vodou, to byla oáza. Lajna, která se od ní roztočila a skončila na zahrádce v Úhřiněvsi, to byla úchvatná sonáta pro letní cyklistiku. Jsou tak krásné dny, važme si toho! A sedět pak s pardálama, kteří začnou vyprávět zážitky ze závodu, který jeli v roce, když jsem ještě chodil po houbách, to bylo jen příjemné doladění dnešních suprových Koloděj!

Honzis, 2009-07-21 20:46:42

Jedny hezký Koloděje Někdy se to tak pěkně sejde, že je radost jezdit a dnešek skutečně takovým byl! V práci nás pustili dřív, takže jsem stihnul doma nalít bidony a po třetí vyrazit 31km směr Koloděje. Moc mi to po sobotním protrápeném Beskydu nejelo, ale cítil jsem se obstojně a věděl jsem, že pokud se nepojede „kudla“, tak bych to měl uviset. Dnes tomu jistě napomohla i skupinka s podobnou výkonností, takže „říd“a s Lookem“, Tomáš a Kolíkáč ze Vinohradských šlapek, pak Romča „pila“ Chládek, jeden Trekař s hrazdou a další. Tím, že nepřijela žádná „esa“, tak jsme si pěkně zanastupovali mezi sebou a fakt si to odpoledne užili! Rozjezd tradiční směr Strašín a docela se jede, nicméně dle družného rozhovoru zase ne tolik. Před Strašínem zkusím nástup a nikdo nereaguje, takže se pokojně vrátím zpět a mastíme to na Babice. V lese k Mukařovu odjede Tomáš s Romčou, ale balík to nechává klidným. Za

kutnohorskou se jede lajna na Struhařov a zkusím nechat 52/17 s tím, že trošku přitlačím na pilu. Jelikož se pánům nechce kontrovat, tak jsem v úniku. Brzy to balím a zažívám se. Horizont roztáhne Kolíkáč a do Struhařova už nalétnu první já ve 40km/h. Ostrá pravá, luxusní sjezdík do Mnichovic, kde tomu ze začátku trošku pomůžu, takže se docela jede. Pak lajna na Mirošovice k první HP. Nechám velkou, vzadu mám machrovskou kazetu 11-23z složenou ze sedmi pastorků, takže si musím věřit. Vyplatilo se, ale najednou ostatní kontrují a na horizontu si pěkně nastoupí Tomáš s Romčou. Z učebnicového lámání v sedle jsem rád, že se vzmužu na druhé místo. Jsem si vědom toho, že domů je to sakra daleko a není úplně nejvhodnější se vystřílet nejdál od baráku, že :-). Tankodromem přes Pětihosty dojedeme do Pyšel, kde si dáme zpestření v podobě jízdy po šutrácích, odvážlivci po uzonkém chodníčku. Pohoda nad I/3, takže něco pojíst. Docela technický sjezdík k řece, kde ztrácím, neb ty zatáčky neznám a dost se bojím. Přejedeme dřevěný mostek ve Čtyřkolech a pak nastoupí Tomáš. Ve sjezdu k němu dovezu na zádech zbytek grupy a pak pohoda k nádraží v Čerčanech. Stoupák na Přestavlk je příjemný, ideální pro tempíčko na velkou :-). Okupuji čelo a před prvním hupem zryhlím, za horizontem naložím, ale když svésím nohy, tak je šlapkař na Authoru furt za mnou. Kurňa, už asi tuhnu. K mému údivu pak trojičku Tom, já, Romča objede Kolíkáč a normálně vyhraje HP! Proč jsme takhle nejeli Smrček? Tady bylo jistě přes 350W :-). Za Přestavky čekačka na zbytek společnosti a chvíle oddechu před stěnou k restauraci Naháč. Kolíkáč řekne : Tohle dej na velkou! Víím, že před lety to šlo, takže se přesunu na zadní část sedla a drtím 52/21 do té doby, než jedu 18km/h. 8% kopec bolí, kadence mizivá, ale díky tomu, že to je krátké si už věřím v dobytí Komorního Hrádku na tento převod. Když se otočím dozadu, tak vidím Trekaře jak hákuje mé zadní kolo, takže nakonec musím ještě stříhnout sílu na 52/19 :-). Dle cyklotras fakt 1km průměr 7,5%! Nahoře proklepávám lýtka i stehna, byla to dost hrana. Je vidět, že krátké kopce na velkou prostě umím mnohem líp než dlouhá maratonská stoupání. Letos hory fakt nejsou mým kamarádem. Osvěžující sjezdík do Chocerad, přetrpění kostek a hurá na Ondřejov dobyt poslední HP! Když už jsem to celé dal na pilu, tak nechám obligátních 52/21 a 17-19km/h absolvuji nejtěžší úsek. Pak zkontroluji situaci za sebou a je tu Tom a Trekař. Asi 150m před čarou HP ze Sázaváku nastupuje Trekař na velkou a monstrózními záběry do pedálů mizí kamsi vpřed. Nevzmožu se víc jak na 20km/h, na rovině už za mnou není Tomáš, ale Trekař zalehl na hrazdu a už má 150m náskok. Hodně pěkně pošetril síly. Nebyl vůbec vidět a teď nás ukázkově rozvšil. Na kostkách počkám, přijíždí Romča Chládek (na velkou) a zbylý úsek na náměstí se jen tak vykolíbám 14km/h ze sedla. Stavíme u pumpy, kde se osvěžujeme. Prý to není pitné, ale stejně si načepuji bidon, abych se měl alespoň čím polévat. Sním tousta, chladím hlavu a během několika minut jsme tu všichni – 7lidiček. Poklidné tempo v klesání mění Kolíkáč ve výjezdu, ale to si přece nenechám líbit, takže mu nastoupím z háku na 52/19 a nakloněnou rovinu z Třemblatu na Struhařov pěkně roztáhneme s Tomášem několika nástupy :-). Je to pěkné, když se sejdou lidi s podobnou výkonností a můžeme si i na konci Kolodějského tréninku dovolit pár blbostí. Nicméně vtípek v podobě Kolík by si dal ještě jedny Voděrady se neujal :-). To už by sakra bolelo! Na ceduli Struhařov konec obce ujíždí Tomáš a Trekař, sjezd skrz Svojetice pak jedu špici já – 52/13, 52/11. Levá na Tehovec a pěkně lajnička a +/- 50km/h. Někteří již neakceptují, ale před Mukařovem se to sjede – já razím doprava, zbytek doleva a jsem nesmírně rád, že jsem se mohl dnešního tréninku zúčastnit. Pro tyhle zážitky stojí za to jezdit! Cestou u Doubravčic zkontroluji tachák – 105km, průměr 30,7km/h. Koloděje se tedy jely asi 31km/h. To není vůbec marné vzhledem k převýšení! Mně už značně tuhnou nohy, té síly bylo přecijen až příliš. Dopiju zbytek ondrášovky z bidonu a zbyla mi jen ta „nepitná voda“. Polévám se, ale u Českého Brodu rezignuji a prostě ji vypiju. 2dl mě snad nic neudělaj, ne? Po volné I/12 makám na Kubšovku, pak ještě krátká pauza u Radimi narvat špendlíky a v 19:48hod doma – 126,5km / průměr 31,0km/h – fakt super den! profil 73km / 1030m / průměr asi 31,6km/h

Iceman, 2009-07-22 08:55:25

Že by se mi včera nějak moc chtělo do Koloděj to teda ne. Ale Kolíkáč hecuje a hecuje a tak se nechám přemluvit a už si to spolu pěkně pomalu šinem pod hodiny. Malinko čekáme jen na pana řídícího z Říčan. Už do Mukařova se jede docela čůčka, zvlášť Bobek je nějak nevyškrtanej, zdá se. Ale můj cíl uviset alespoň sem jsem si splnil. Tak to zkouším dál, Struhařovický magnet bolí, naštěstí Fanda nehodlá závodit s Bobkem a tak visím za jeho zadní gumou, raději nekoukám na tacháč kolik jedem. Víím, že teď přijde sjezd do Mnichovic, doufám, že si odfrknu, zas se mýlím, prostě se bojím, ujíždí mi to, sakra, no nějak jsem do docvakl ale bylo to o fous. Rovinu do Mirošovic skvěle odtáhl Romča Chládek, je to silný zážitek pozorovat jak láme ty svý převody, jen se modlím, aby ho nenapadlo odstřídat. Naštěstí to odtáhl až pod kopec na Senohraby. Docela se na něj těším, věřím si, mám ten brdek rád, ale to by se muselo jet alespoň trochu pomaleji. Honzis nechává velkou, Bobek nastupuje, v druhý serpentíně do toho dávám vše, ale to už se přese mě jak hladovej vlk valí Kolíkáč a další a já je, nohy tuhnou a je to tady, sedám na patník a hledám mobil. Obrazně řečeno tedy. Sám jsem pak pokračoval na Čerčany, ale nějak se mi nechtělo do dalšího kopce, Přestavlky dnes zůstanou ušetřeny od mých slin. Přes Poříčí tedy valím po staré benešovské na Prahu, no valím, to je silné slovo, prostě jedu, pak Petříkov a už vidím Jízo před sebou. Nejedu však přímo domů, mířím do Uhříněvse do hospody, kde se prý Kolodějští osvěžují po galejích. Bohužel, ačkoli jsem Uhříněves 2x projel, hospodu, tak blbě posanou Kolíkem, jsem nenašel, trochu zklamán tedy mířím k Vendysovi, pivo si dnes dát prostě musím. A vida, za chvíli přijíždí Honza A a po chvíli i Jestřáb, takže nesedím sám, no dávkáme spolu jen 1 G, ono se to nezdá je už 21 hod., toto ale utíká. Jsem dost unaven, sprcha, jídlo a jdu chrnět. Nějak mi těch 105 km dalo zabrat.

Honzis, 2009-08-04 20:41:28

Dobřej trénink, co? PeBe po I/2 furt 40, pak se přejela odbočka v Olešce, páč beeda zrovna dupal asi pade ... sice relativně plochý profil (cyklotrasy hlásí 800m) trasa ale průměr 34,7 to vynahradil a co se rozjelo v jevanským, to byl jako mazec, 40-46 do kopce bylo skutečně trošku nad rámec zvyklostí beeda může schválně něco popsat řečí wattů, možná to bude zajímavý Já byl po marný snaze něco předvést na struhařov od jevanskýho rybníka tak vyšitej, že jsem pak jel kolem českýho brodu asi 25-28 totál vyšitej. celkem to hodilo 135 av 32 a to jsem chtěl jet jen tak rozumně před závodním víkendem

PeBe, 2009-08-04 20:47:17

hehe, já jak odstřídal před Oleškem (Oleškou) tak koukám vzadu Renda že prej ho to nebaví, tak jsme to stočili na Stříbrnou Skalici, Jevany, Vyžlovka, ěrnovka, Mukařov, Babice, Sluštice, Sibřina, pivo a bramboráčky u hřiště a přes Královice do Uhříněvse, kde jsme potkali "vrchačku" Radku a v Petrovicích se ločíme a hurá domu. 101km, AVS 28km/h, jeli jsme pak už pomaloučku

Beeda, 2009-08-05 10:25:40

vcera to bylo zmatecny, jak spalaseny stado kdo byl na spici jel stylem "po me potopa", no pocasi na kecacku nebylo, docela kosa a studenej vitr... dneska dam kukacku cestou na zbraslav, pak ty vlnky nad Vranym a tocim dom...

Renda, 2009-08-05 13:52:29

Tak včera jsem si musel regulérně z balíku vystoupit. Nohy tupé, jelo se hodně rychle a hlavně mě to díky únavě ani nebavilo se pořád dotahovat a ždímat ze sebe to málo co ve mě zbylo PeBe díky za společnost a omlouvám se že jsem Ti narušil trénink. Jak jsme se

rozloučili, tak jsem jel ještě do hospody pod Hostivařskou přehradou a tam jsem se naládoval dortem s kafíčkem a pak to už došmrdlal na malou domu

Kajman, 2009-08-05 14:18:11

Renda: No já se po vás začal po 20ti km shánět a ten balík nějak prořídil Konečně jsem pochopil co znamená jet "Koloděje". Představoval jsem si nějakou 5ti členou partu co si vyjela na "kecačku", ale tohle byly pro mně další závody! Jsem ale nadšenější, prostě trénink jak má být! Ke konci jsem sice už slušně odpadával, ale jak už psal Honzis, byl to neskutečněj mazec. V práci mám domluveno, že budu z práce chodit aspoň jednou v týdnu dřív (na Koloděje) třeba se ještě díky tomu naučím jezdit na kole

Léňa, 2009-08-07 22:19:05

Po více než třiceti dnech bez kola jsem včera vyrazil do Koloděj. Čekal jsem až do 16:40, ale nikdo nepřišel (teda až na pět, šest veteránů). Rozjel jsem se tedy na samotku směr Strašín, Mukařov, Ondřejov, Kostelní Střim., Hradec, Jevany, Vyžlovka, Říčany a domů. Tříska docela vydržela, ale v brdku do Ondřejova jsem si dal nástupek (prostě jsem nechtěl shazovat velkou) a to už docela tahalo . Takže jsem byl nakonec rád, že nikdo nepřišel, protože bych skončil ještě před Strašínem. Vzpomínal jsem cestou na chvíle v kolodějské grupě s vyšviháným Icemanem, ufonem Kolíkem, tahounem Malinou, neúnavným Alánkem, herečkou Orlíkem. Kluci, mě to tak chybíiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!!!!

Malina, 2009-08-11 21:31:24

Kam se všechny Kolodějské šlapky poděly? Za Samechovem zůstalo jen tradiční jádro kolem Januráka, Romana a Rozvody. Před Jevanama monzunový déšť. Nemělo smysl ani stavět, takže až do Říčan jsme se v lajně sprchovali. A před Uhříněvsi jsme rozjeli takový kolotoč, že jsme se skoro smotali. Watty bohužel nemám, protože jsem si vůl před tréninkem nenabil Ergomo.

Mirek, 2009-08-12 11:29:33

Malina: no kam se poděli? Kolíkáč byl na Samechově už lehce unavený, potřeboval odpočinout, tak použil jedenou ze svých fint, vyndal špendlíček a píchнул si přední kolo No a protože únava už asi byla opravdu velká a potřeboval odpočinek delší, tak přišla finta číslo dvě. Vyndal z brašničky náhradní duši, samozřejmě taky děravou. Tak jsme se na jeho předním kole vystřídali se čtyřma pumpičkama, samozřejmě to nešlo nafouknout a přišlo dilema. První možnost: čekat na pocestného, aby nám půjčil pátou pumpičku. Druhá možnost: zkusit jinou duši. Naštěstí zvítězila ta druhá, jinak tam stojíme ještě teď. Pak dál Jevanským údolím k Jevanům, spustil se parádní liják a kolem Jevanského rybníka opravdu parádním 5km stoupáním lesem po úplně novém asfaltu nahoru. S Rendou jsme si v kopci trochu zablblí, lítá mu to parádně, neměl jsem nárok a pak už zpátky do Prahy. Celkem mi to dalo 94km, průměr 29,5km/h, ale to bylo díky pomalé cestě do Koloděj, kam jsme se courali 25. Takže díky, že jsem mohl ochutnat kolodějskou atmosféru, snad se mi ještě podaří se tam někdy dostat a bude to bez defektů a deště

Kolíkáč, 2009-08-12 14:31:58

Před domem premiérově kapitán ze Záluží a i kamarád z domu Filip, který se, doufám stane budoucí posilou Šlapek, dnes jede odvážně na kolodějskou sodovku na MTB. Na kruháku elegán Ice a už se řítí i Renda. U kostelíka nabito, Malina s Kaprem nás hned vítají, dnes se to tu hemží samými mistry , 15 kousků bych tak odhadl, že stálic nikdo nechybí, to zase bude ta pravá vyklusávající vyjíždka. Cíl je vytyčen na Samechov, před tím pár zhoupnutí na Struhařov a Ondřejov, jedu vedle kapitána, který si spokojeně pomlaskává, to se dalo čekat. Já

hledám molekuly kyslíku, po 14 dnech bez kola a nedělní rychtě se mi jede hodně ztěžka, kdeže je ta lehkost po Beskydu . Sjezd od Chocerad se valí co to jde, a za tratí se dává močící pauza. Tu raději vynechávám a začínám hltat procenta sklonu na Samechov, před vesnicí mě předjíždí express, krásný to pohled na Zálužana, jak visí za Malinou. A rozsekaným sjezdem dolů, no to je hnus, a dole je vymalováno, syčení a vlnící se přední kolo mě žene na brzdy a tak tak přistávám v sedle na polní cestě. Ráfky rozžhavené od brzdění, Renda a Kapr u mě zastavují, posílám je pryč, ale kamarádsky čekají. A je tu i vracející se Míra, který je na nás odkázán, aby jsme ho dotáhli nazpět na Jížo. Po menších peripetiích, díky Rendo za pumpu a nafouknutí, pádíme na Stříbrnou Skalici se rychle schovat do jevanského údolí, začíná krápat, no po chvíli už pekelně leje. Kapr mává ploutvemi, tak se schovat do jeho vodotrysku a protřpět to domů. V Jevanech po hlad'oučkém povrchu do Struhařova, déšť pomalu ustává, ale jsme totálně promočeni. Míra s Rendou zkoušejí nástupy, já se zmůžu jen na tupé hákování Kaprova rovnoměrného tempa, díky! Jo, škoda deště a defektu, ale není pořad posvícení. Srpnové úterý se zakončuje V Ofsajdu, kde početná a milá sestava ve složení Kuře, Lucka, Hanato, Renda, Ataman, Iceman, Šemík a Míra probírá neuvěřitelné historky z natáčení.

Gavoš, 2009-08-13 21:23:08

Co k dnešním Kolodějům.. Už v Kolodějích jsem potkal Maliňáka, mimochodem chválím stroj - hezká raketka. Příždíme k zastávce první, potom Honza, vyšviháný Kolíkáč, a nějakí 3 neznámí týpci. Najednou se z kopečka přihlíží dres Kolokrámů, Libor Janoušek v něm. Asi 5-ti hlasně se ozve, a do prd..., snad jediný náš šampion se začne potutelně usmívat.... Jako poslední Fanda, vyslouží si pokárání, načež mě ihned sjede, že máme v hospodě drahé pivo.. Hmm, hezký začátek.. V začátku se jede docela klidně, trasěři Fanda a Honza nás vedou někam (snad) do Polabí. Profil je docela rovinatý, ale pořád čekám kdy to přijde. Tak nějak plynule se začalo zrychlovat v okamžiku, kdy se na trati objevily první brdky - zajímavé, asi to mají ti kluci vymyšlený Jede se mě dneska dobře, tempo je opravdu krásně plynulé, je to nádhera se svézt v balíku se takovými borci. Cestou vyzvídám od Maliny figle o jeho nové hračce, wattmetru. V jistém momentu mě sdělil, že jede 420 wattů. Vzhledem k tomu, že jsem jel vedle něj (já amatér), považuji to od něj za projev neúcty je staršímu Milosrdná lež, asi mě chtěl potěšit.. Trasa se začíná stále více houpat, bohužel jedu tudy poprvé a nejsem schopný v tomto tempu referovat o názvech prosvištěných vesnic. Na čelo si vlezli Libor s Maliňákem, a začínalo přituhovat.. Naštěstí jsme to začali točit směrem k Sázavě, takže jsem si v duchu řekl že když mě utrhnou, aspoň trefím domů a nesežerou mě někde u Hradce Králové vlci... Se Sázavou ale logicky souvisejí brdky, v takové prvním z nich jsem zažil nefalšovaný cyklistický orgasmus. Nějak se mě zbláznili nohy, najednou koukám, jedu do kopce vedle Libora Janouška, vedle jen Malina, tak tohle jsem snad v životě nezažil. Opravdu, pro mě, neskutečný zážitek. Je asi faktem, že pánové jeli kompenzaci, zato mě znělo v uších Knockin On Heaven Door od Gun´ s and Roses.... Před vrškem jsem však ztuhnul, asi kluci přešli do ZDV... Nahoře jsme se všichni sjeli, a společně svištíme dále. Jedem krásným údolím, Maliňák s Liborem tahají famozní špice, vzadu řve Kolíkáč blahem, fakt paráda. Pro tohle stojí za to se na Kolodějích trápit, svézt se v balíku s takovou elitou, na maratonech jim koukám na záda jen startu, teď funím vedle nich. Během průjezdu vesnicí si Fanda prásknul cyklokrosovou vložku, vlítla mu pod kolo kočka a všichni jsme ho v duchu již sbírali ze sloupu. Naštěstí léta praxe a dobré reflexy ho zachránili. Po uklidnění celého balíku (málem jsme totiž lehli všichni), začínáme nastoupávat do kopce. Pamatuji si, že jsem ho jednou již na Kolodějích jel, tehdy jsem hloupě nastoupil v počátku a potom si mě Iceman vychutnal Naštěstí i kluci jedou rozumně, hádejte kdo je na špici... Vzhledem k tomu, že je poměrně těžká otázka, tak Vám to řeknu - duo Malina, Janoušek... Opět se mě nějakým zázrakem podaří ve smrti přežít jejich přechod do ZDV, a na vrchol vyjíždíme společně všichni. Nahoře chvíli čekáme na Kolíka, asi si musel zatelefonovat Všichni společně už šupkyhupky směr

Říčany, na závěr odměna v podobě klesajícího profilu, a v Uhříněvsi rozloučení s Fandou a Honzou. Byl to parádní švih, všem opravdu díky, kdo tohle na Kolodějích nezažil, neví, a dělá velkou chybu. Přijďte to zkusit, je to fakt paráda!!! Celkem mě to i přejezdy do Benic dalo něco pod 100 km, průměr 34,5, ale ten ovlivnila poslední klesající pasáž do Uhříněvsi, kde se jelo docela zostra pořád k 50 km/h. Snad nebudu mít v noci svalovku...

Kolíkáč, 2009-08-14 21:17:55

Gavošovi to lítá! To zase byl nápad jet s těma kolodějskejma hulvátama, kteří nemají ani trošku slitování V Konojedech jsem telefonoval pro odvoz, sedal na patník a tak nějak se schovával, aby už mě neviděli a nečekali. To ale oni ne, močící pauza a zase si mě vysávali až do úplného dna. Pak jsem naštěstí už jel na samotku k autu zaparkovanému u Mochova, kterým jsem se přivezl od Poděbrad. To jsem si tleskal, jaký jsme jasnozřivec, protože bych to asi včera už dál nedomotal. Gavoš na špici fakt řádl jak černá ruka, neskutečný co předváděl, nechápal jsem... krásně to sepsal, bylo to zase nabitý hormony štěstí

Kolíkáč, 2009-08-26 23:07:56

Úterý před Králem každoročně věnuji bohoslužbě od kostela. A letos se tam sešla pěkně nabušená sestava triatletů doplněná stálicemi typu Honza Janura a Romča Chládek. Oranžisti měli sraz již na Jížu, kde jsem se zcukl s vyšvihaným Rendou. Cíl výklusu se vykrytalizoval před Strašínem, dáme prý Vlkančice. Najelo se na hlavní na Kostelec a kolem pily se to pilovalo až do Olešky, triatleti lehli na hrazdy a když po hodině jízdy někdo zahlásil, že máme průměr 37, tak jsme se ani nedivil, udržet hák za nimi mi dávalo totiž setsakramentsky zabrat, bleeee. Špice jsem trávil s Rendou, ale spíše jsem ho otrávil, protože jsem furt prosil, ať už raději zalezeme dozadu Brdek do Vlkančic jsem se ještě z posledních sil kousnul a zahryznutý do kol přede mnou jakž takž vydržel, a mohl tak vychutnat let, který nám přichystal Renda, údolíčkem jsme furt svištěli přes 45 až listy ze stromů padaly na zem hůůůů to byl mazec, pro toto opojení stojí za to sem přijet. Pak už volněji přes Skalici a údolím domů, tady už se zase tlačí na pilu, a když se to ohne v Jevanech na Struhařov, po tom novém asfaltu (místní tomu říkají Habr), a Renda a spol. stále nechávají nohu na plynu, tak s vědomím sobotního masakru, přepínám v hlavě mód "hák" na mód "vlk samotář". Ještě tu je Rendův kamarád, který jede moje tempo a ve Struhařově čeká i sám velký střelec Rendoslav a dotáhne nás do stínu pípy v Uhříněvsi. Díky kámo Tak teď jen nohy hore a v sobotu se děj vůle královská. Těším se mooooc.

Kolíkáč, 2009-09-08 21:20:31

Kolodějská lambáda to dnes byla. Počasí jako malované, sestava jako vystřižená, trasa mírně zvlněná. Malina a Kajman už si švitořili u zastávky a dalších asi 10 kousků okolo. Stálice nechyběly, Fanda, Romča, Honza, Tomáš, Libor a další se přijeli pokochat jízdou v balíku, která je nenahraditelná, všeobjímající S Malinou, čerstvým "bakym" s mírně ostrouhaným kolenem jsme probrali aktuální cyklistickou situaci a před Českým Brodem už to raketák stáčí k domovu, ostatní to přes Brod smaží na Kostelec. Na špici se usadil Libor s jedním Vokolkem a krásným tempem nás vytáhli až na hlavní kutnohorskou. Kecáme s Kajmanem, taky asi talent nebo co, začal v tomto roce jezdit a lítá mu to už velmi dobře. Sjezdem přes Konojedy a trochu hupíků před Skalicí, balík drží kompaktně u sebe, a pak sjezd mezi domy na rozkopaně skalické náměstí. To je výhled na Posázaví, slunce hřeje, gummy sviští ... A teď jen vyklusat údolím, potkáváme i prosecký balík, a i se k nám připojuje David Klíma. Netradičně v Jevanech doprava a kolem pily na Vyžlovku, sonáta pro 20 pístů se dostává do závěrečné fáze, přes Mukařov do Říčan lajna, na všech je vidět, jak si to užívají, úsměvy se nešetří. A pak David roztáčí velké finále po hladoučkém asfaltu na rychlodráze Strašín-Křenice, vytočení nohou si představují jinak, ale nelze odolat té centrifuze atakující rychlost

60km/hod. Tepy se zklidňují, watty klesají a vyschlá hrdla jsou zalévána pěnivým mokem v Úhřiněvsi. Vždyť jsme si to zasloužili, 90km za 2:45hod. Přijďte ve čtvrtek, počasí má vydržet, tepáky, waťáky nechte doma, v Kolodějích se jezdí podle pocitu a pro radost. Jedny z posledních zvonů se rozezní zase v 16,30hod., budu se snažit nechybět.

Kolíkáč, 2009-09-11 10:28:39

Na kolodějské letiště se ve čtvrtek sjelo hodně stíhaček. Kuře, Renda, Klímič, Rozvodák, Romča, Michal Plesník, říčanští Tomáš a Fanda, Gavoš, Léňa, Kubajz, Martin Černý. 13 nažhavených kousků čekalo až se to odbimbne a vystřelí se, užít si jedny z posledních výklusů, kdy máte na sobě jen to nejnutenější a nemusíte řešit kolik vrstev na sebe. Trasu vytyčil samozvaný ředitel Fanda, v Křenici jsme trochu pozlobili auta, byli nějak všichni moc uspěchaní a nervózní, ale pak už jsme najeli na silničky bez většího provozu, přes Struhařov jsme si lupli Habr dolů. No to Vám byla paráda, asphalt bez sebemenší dírky a svištělo se fest. S Gavošem si přívukujeme jaká je to dnes zase sestava, lízneme Jevany a kolem pily na Kostelec do Nučic, odkud nezvykle doprava rozbitým magnetem do Konojed. Většina si spíše užívá pohodového podvečera, ale na tak Kuře a Renda, kteří rozněcují závodní vášně, které po chvíli propukají i u dalších jedinců. Michal defektí a šine si to nejkratší cestou domů, kdežto nás ještě čeká sjezd serpentiniami na Hradci pod Kostelní Střímělice. Tam zase Renda vzpomíná, jak tady trhal balík na Kolem Posázaví. Kubajz je taky při chuti, nástup střídá nástup a tak přijde vhod kratičká pauza u pumpy na Ondřejově. Pak už jen pilovat pily, Léňa si užívá háku za šedými eminencemi od Vokolků, Martin se sytí se statečně drží stále s námi. A od Strašína stejně jako vždy žádné vytočení nohou, ale tvrdá rachota až na dno svých plic. Gavoš to hecuje plný sil a optimismu před nedělními Stodůlkami, jo bude to boj. Ionty s teplým sluncem v zádech doladují dnešních 95km. Díky všem, co dorazili a v úterý zase přijďte pro další dávku emocí, před šedou zimou to budeme potřebovat

Kolíkáč, 2009-09-15 22:52:34

Nekonečný seriál jménem Koloděje měl další pokračování, sice jsem měl trochu lenoru, ale když účast potvrdili Ice a Quit nebylo co řešit. Obejmutí se na kruháku s orange bratry a už si to hasíme ke kostelíku. Báječné počasí s příjemnou teplotou navnadilo i další borce včetně osvědčených stálic a tak balík čítal přes 10 helmic. Fandovi hned prdlo lanko od přesmykače, takže si to nakonec celé odkroutil na malou, a docela jsme se shodli, že mu to do kopců i jelo lépe. Kajman hýřil aktivitou a chtěl furt jezdit špice, což Ice nehodlal akceptovat s tvrzením, že jede jen do Mukařova. Já kecal s Quitem, který po Králi chytnul druhý dech a nehodlal dnes prodat svoji kůži lacino. Vymotali jsme se přes Strašín, Babice do Mukařova a po hlavní to narvali na Vyžlovku a kolem pily. Stále vyskládání v lajně, rychlost přes 40, teplý vítr jsme nasávali do sebe a loučili se s létem. Takových parádních dní už moc nebude. Za pilou jsme to řízli doprava na Jevany a po hrázi nalítli do první zatěžkávací zkoušky jménem Habr. Quit a Kajman blízko špice, Kajman dokonce chvíli hákuje juniora, který je někde ale úplně jinde, jak říkal Tomáš Jech, on neodjíždí, on prostě v tom kopci zmizí. Ice přeřazuje na menší rychlost, Quit statečně visí v hlavní skupině, ale když kolem nás prasácky projede jedno auto a Jirka Rozvoda zapne svoje watty s cílem ho snad dojed, tak se většina za něj naskládá a Habr se letí nahoru. Nechci se nechat zahanbit mladíky typu Honza Janura, Tomáš Jech či Romča Chládek a tak se ždímám a visím s nimi za Jirkou. Hůůů to je paráda, asphalt jako dětská prdelka s příjemným stoupavým sklonem. Nahoře ve Struhařově se chvíli čeká, ale Kajman a Quit jsou tu co by dup, Ice se bohužel neobjevuje, vypadá to, že plní svoje předsevzetí a jede jen do Mukařova... Třemblaty a kopce nekončí, máme tu Zvánovice se svým hupem a Černé Voděrady. Duo Quit a Kajman jedou skvěle a tak si společně vychutnáváme sjezd do jevanského údolí. Menší konflikt s busem a pak už Hradec a serpentina ke Konojedům. Quit předvádí svoji houževnatost, když se zdá, že už odpadá, tak se

před horizontem zase noblesně vrací, hezkýýý. Před Konojedy už jsme zase pohromadě a tak výjezd ke hřbitovu slastně trpíme pospolu. A pak už jen vytočit nohy mírně zvlněným terénem, zase lajna, na budíku furt 40-50km/hod. a před Prahou ještě pár nástupů, pěkně nabrat prach do plic, aby bylo co spláchnout vychlazeným mokem v Úhrněvsi, kde mají na zahrádce zavřeno, prý padají kaštiny ... holt podzim se blíží... Ale čtvrtek ještě bude určo prosluněný a posázavský pacifik znovu zahouká v 16,30. Já už lístek mám, u okýnka

Quit, 2009-09-16 00:04:50

Neco vam reknu... Ty Koliikovy barevne zpravodaje z Kolodej pravidelne ctu, ale jakozto velmi netradicni ucastnik teto [hepeningove] akce (ano, vsimavi jedinci jiste vi, ze dnes jsem mel teprve druhy zaarez...), tak jakozto nezucastnenemu, mi vzdycky pripadaji, jako kdyz ctu v novinach, ze v Australii hori lesy nebo ze v Sudanu vybuchla dalsi bomba... (jsou to jiste zpravy zajimave, ale je to tak daleko, ze se to cloveka ze stredu Evropy prilis nedotkne, ikdyz by samozrejme melo...)Ale kdyz mate jednou za cas to stesti si to zazit, odjet si to s nimi, stat se i malou, drobounkou soucasti tohohle ziveho velkofilmu..., a kdyz se vam dokonce podari prezit i vsechny nastrahy a zkousky, ktere vam ostatni herci a tajny reziser neustale predhazuji, a dojedete az do cile, kdy ti svihaci, ktere celou dobu vidite jen ze zadu a na zaklade toho si k nim priradite obrazy petadvacetiletých mladasu, najednou sundaji sve helmy a vy pohledite do tvare zralym panum, kteri uz pomalicku muzou premyslet o tom, jak budou travit svou penzi, -- naadech -- , tak teprve potom se vam tyhle Robertovy radky stanou ctenim, jenz bere dech a mrazi v zadech...Minule jsem si hral na Obamu, dnes sem trochu drze popichnul dva nase kolegy... Ale chtel bych rict, ze jsem skromny kluk a jsem hrozne rad, ze zivot je jako dlouha silnice, chvili dokopce a chvili zase zkopce...

Kolíkáč, 2009-09-18 20:47:18

Čtvrteční Kolodějky byly ve znamení čekání na dešť. Moc se nechtělo, ale nakonec potkávám cestou k vlaku Lěňu a přímo na nástupišti už stojí vysmátý Kajman, zahleněný Gavoš a bijec Romča. Všichni se shodujeme, že jsme moc nevěřili, že by někdo přijel a těšili jsme se, jak si to v klídku odkroužíme, no nakonec se jela chvílemi pěkná sodovka, hlavně když špici ovládal Kajman s Romčou, já s Lěňou jsme tiše trpěli a Gavoš se zbavoval rýmy jen kousek, aby to pak zatáhl do vozovny Benice. Za Kostelcem byl na obzoru pěkný mrak, a tak točíme do údolí a přes Voděradu a Mnichovice domů. Bohužel před Říčany zapnuli nahoře sprchu a krásně jsme se umyli. Za Úhrněvsi už příjemné sucho, takže doma na mě koukali, jak na zjevení. Holt počasí stále neumíme poručit. Ale i tak díky za pěkných 80km.

Kajman, 2009-09-23 12:16:35

Přísahám, že kdyby Kolíkáč nepěl tak radostné ódy na Kolodějské galeje, že bych jich asi tolik nejezdil. Jenže ono si stačí v diskuzi přečíst, že se v úterý opět rozezní kolodějské zvony a ve mně to hned vyvolává Pavlův reflex a samou chutí se pořádně zničit se mi z koutku rtů začíná spouštět mlsná slina užít si pořádný švih s Fandou, Romčou, ale hlavně po boku dalších šilenců v oranžovém. V práci jsem vzal čápa už o hodinu dřív a pět minut před půl pátou vjíždím na svém zimním velostroji na kolodějskou zastávku před kostelem. Na místě už byl Gavoš a další šlapky Quit a Kolíkáč dorazili přesně načas. Protože se jede v sobotu Sázavák, tak se tentokrát jelo směrem na Ondřejov, aby nám bylo jasné na co se v sobotu těšit. No, trochu jsem měl obavy, že neuvisím. Tedy ne, že by byl špatný motor, ale na Scottovi mi nejde přehodit na malý tác, takže jsem si sliboval vrchařské prémie s převodem na španěla tedy velká - velká. A aby byl trénink ještě výživnější, tak jsem do dvojice vyfasoval hvězdného juniora Tomáše Koudelu na jeho krásném novém bílém a nic nevážícím Specialized. Teda, řeknu vám, že mám takový pocit, že se jednou budu Tomášem Koudelou chlubit. Je to obrovský talent, kterému věštím velkou budoucnost. To potom budu všude

říkat: No jo, Koudeláč, s tím jsem jezdil před lety Koloděje - jsem ho v pohodě uvisel . A to cyklistiku taky nedělá kdovíjak dlouho. Vlastně jen 2 roky. Předtím dělal 11 let hokej. No, ale popravdě jsem ho včera neuvisel. Za Ondřejovem se jela velká čočka dolů do Chocerad a tam jsem na kočičích hlavách začal citelně ztrácet. Nahoru do kopce to už nezachránilo ani to moje šmrdlání na španěla. Tak jsem to otočil a jel zpátky domů, do Prahy, do Podolí, do pr... vlastně do Nehvizd. Ve Strašíně jsem ještě potkal naší Divou Báru, které jsem na pozdrav odpovídal jen takové to eeeeeee. Radko, omlouvám se, ale na lepší odpověď jsem už prostě neměl. Domů jsem dorazil téměř za tmy, ale pocit štěstí a spokojenosti na sebe nenechal dlouho čekat.

Kolíkáč, 2009-09-23 13:06:35

Kajman už to skvěle popsal, já už to mám rozepsané od rána, tak se mi to nechce mazat .Má prostě cenu to opakovat, psát furt to samé, protože Koloděje si to zaslouží. Výplach cyklistických mozků včera proběhl dokonale. Quit, Kajman, Gavoš, říčanští Fanda s Tomášem, Honza Janura, Libor Janoušek, Michal Plesník, junior si užívali úterního podvečera. Frčelo se směr Strašín a Mukařov, Kajman hlásí, že jeho zimák Scott není úplně vrchařským speciálem, ale statečně se drží stále s námi. V Mukařově spadlý Gavošův řetěz, ve Struhařově se čeká a tak ondřejovský hup smažíme společně na velkou. A jako ze skokanského můstku letíme k Sázavě do Chocerad, těsně projel vláček a my už zase papáme procenta sklonu na Komorní Hrádek. Kajman začíná mít trošku problémy, narozdíl od Quita, který to rve jako lev. Výhup nad Naháč nastupují Quitovi, už si říkám jak jsem si ho dal, když kolem mě proletí štafle s naším dlouhánem. Hůů to je mazec, ten je vyladěnej . Klesáme do Hvězdonic, ještě zastavuji a čekám na Kajmana, ale po chvíli přichází SMS, že to otočil směr domov. Přelítneme přes úzkou lávku, tady naposled jsme jel s Icem při jedné zimní objemové vyjížďce, dnes se tu zase začíná vařit hodně hustá kaše. Quit se opírá do svých dlouhých klik tak dokonale, že za sebou táhne celý balík, po chvíli startuje junior s Michalem a za nimi hned Libor s Tomášem. Tak na to nemám, úplně mě stačí kazatel, který tady káže to pravé řemeslo. Ty bejku, to je formice! Před Ondřejovem už zvolňujeme, aby přilítl Gavoš s Fandou a mohli jsme se v d'olíku za Ondřejovem sjet zase dohromady se všemi bijci. Ale tempo neupadá, ba naopak, šťavíme se dokonale, hecujeme k co nejdelším špicím, Gavoš postižený rýmičkou to roztáčí zase až k nebesům. Toto je silniční cyklistika, když se spojí síly v balíku a člověk se může bezstarostně proletět. Na hlavní silnici ještě Michal hákuje autobus, my zapínáme rychlost 60km/hod. a kloužeme se tobogánem ze Strašína do osvěžovny v Benicích, kde pro nás Gavoš zajistil příjemné zakončení dnešního průletu. Díky Gávo, a díky všem letcům, těším se ve čtvrtek.

Quit, 2009-09-23 23:27:14

Co dodat... Me 3. rande s Kolodejsou Muuzou mam uspesne za sebou... Zda se, ze mezi mnou a ji se tvori jakesi pouto... Zacinam si vryvat do pameti její krivky, nekdy jsou pekne ostre a ja si chvili rikam, ze uz na ni nestacim, ale pak zase prijde krasna hladka jizda a ona mi da najevo, ze ma snaha neni beznadejna... Pak zazivam chvile euforie... Zacinam se seznamovat i s její rodinou... Je to vskutku vybrana spolecnost... Tezko si predstavit, ze do ni ja muzu nekdy zapadnout, ale vlidnost a usmevy jejich clenu mi to velmi usnadnuji... Pravda ale je, ze se snazim co muzu a o to vic srdce zahreje, kdyz clovek citi, ze Kolodejska rodina mou snahu vnima a obcas i pochvali... Ovsem pozor, prisny strejda Fanda mi uz i parkrat vycinil, ze pry obcas zaspim a vyrobim diru...Lec jeho bratri me konejsili tim, ze to jen bubla jeho jesitnost, protoze jsem si dovolil mu v kopci ukazat zada... A snad maji pravdu, paac ta dirka byla malicka a ja ji hned zalatal... Posledni minuty Kolodejskeho kockovani jsou ale nejlepsi... Mi novi strejdove si zacou hrat na cetniky a zlodeje a to vam je takova legrace, ze z toho pak musime zajit na sodovku... Tentokrat nas hostil muj bracha Gavos... Je od nas z

rodiny a trochu mi leze do zeli... S kolodejsou Muuzou randi o dost dyl nez ja, ale jak se zda, ona tech napadniku ma mnohem vic... A vsechny nas zvladne... Ona je proste bozi!!! Jeste ze na sebe nemusime zarlit, ona totiz nakonec polibi kazdeho z nas... Rad bych si lesto jeste pro jednu pusu zajel, ale nevim nevim... Doma me strasi, ze uz zase budu muset pilne pracovat...(Myslet na ni ale musim porad... Jeste ze mi o ni bracha Kolik rekl... (a mezi nama... ten je do ni taky blaazen... a uz pekne dlouho...)

Iceman, 2009-09-25 09:27:40

Koloděje včera nastavily laskavější tvář než obvykle, důkazem budiž, že uviseli i turisté typu autora tohoto článku. Píši sice v množném čísle, turisté, ale byl jsem tam z nich sám. S Kolíkem dáváme sraz v klasickou dobu na klasickém místě, já s předsezvzetím, že aspoň do Mukařova uviset musím. Pod hodinami nás už vítá nažhavený Kubajz, Matula? na horáku a když na hodinách bije půl, signál to k odjezdu, přibývá ještě, vypůjčím si slova Quita, strejda Fanda. No vida, to vypadá zajímavě, to by mohlo vyjít i na Vyžlovku, počasí je nádherné, skoro nefouká, no paráda. Před Babicemi mi však nálada prudce padá, zjevuje se wadmistr Rozvodák a s ním nějak od pohledu nabušený mladý, ach, jo. Ale pořad se jede nějak přijatelně, jen Kubajz na špici trochu kazí tempo. Cíl první Mukařov splněn, po hlavní jedeme lajnu až do Olešky. V duchu si říkám, sakra chlapče, měl bys to otočit, v duchu probírám všechny možné varianty návratu, koketuji i s myšlenkou, pokud bude nejhůř zavolám manželce, no, na druhou stranu to už by byla asi příliš silná káva, se svými obavami se svěřuji i Fandovi, uklidňuje mě, stavíme na první křižovatce a plánujeme další trasu. No sláva, nemám tu sice nárok ovlivňovat trasu, ale lépe bych ji nevytyčil ani já. Skalice a údolím zpět, takže bez kopců, jo to by mohlo vyjít, zvláště když jsem konečně zjistil proč se jede takhle nevidaně s rozumem. Všichni, až na Kubajze se šetří na Sázavák! Dna magnety do Skalice se jedou nejinak, obzvláště musím vyzdvihnout Kolíka s Rozvodákem, jedou si oba na pohodu kecají spolu, je to pro ně doslova výlet a tím mě dávají možnost okusit trochu těch kolodějských slasti. Jsme ve Skalici, sláva, kostky dolů a už se vidím jak si to šinem údolím nahoru, když v tom se mi udělalo špatně, zatmělo se mi před očima, Fanda zatočil na Hradové Střímelice. Naštěstí, než jsem začal zvracet, se ukázalo že šlo jen o jeho rádobyvtipný fór. A pak už to byla opravdu jen a jen euforie, nikdo se mi nesnažil další kilometry znechutit. Pánové, všem Vám moc děkuji za včerejší zážitek, už jsem v to letos nedoufal!

Kolíkáč, 2009-09-25 20:20:47

Jsem rád Ici, že jsi dorazil, jet s Tebou je vždy potěšením! A když to ještě takto krásně sepíšeš není co řešit. Já jen bych vyzobl jednu část čtvrtě vyjížděky, klesáme si to do Stříbrné Skalice, rychlost kolem 60km/hod. a najednou se z pole zvedne nádherný dravec, roztáhne svoje křídla a majestátně se začal před námi předvádět. Silnici asi dvakrát přešel dráhou svého letu, aby se pak již ztratil z našeho dohledu, my vítr ve vlasech a tak nějak jsme si chvíli připadali jako on, svobodní a šťastní... i toto můžete zažít s kolodějskou múzou

PeBe, 2009-10-01 20:08:30

Dnes se u kostelíka sešla pětice otužilých šílenců, chvílku po odzvonění vyrazíme a ještě u Sibřiny nabíráme Rozvodáka. Takže z šesti jsou tři šlapky, paráda. S Kolíkáčem, Icem, Rozvodákem, Romčou a ještě jedním jedeme směr Mukařov, Struhařov, Ondřejov, myší dírou pod hvězdárnu a sjezdem na Hradec do Jevanského údolí. V jevanech na hrázi doleva po novém asfaltu vžuru na Habr a do Struhařova. Celou dobu nepěkný vítr a za Habrem se přidává i pěkný deštěk. Přes brýlky toho moc nevidím, krásná nahození od zadních plášťů, začínám se nepěkně klepat. Tehovec, hlavní a doprava na Strašín. Jedeme už jenom s Icem a Kolíkem, ostatní jedou po hlavní. Tak to prokecáme do Benic, Královice, Uhřetěves a v

Petrovicích se loučím a za hlasitého drkotání zubů se ve vidině teplé sprchy šinu směrem k domovu. Takže děkuju za společnost, bylo to i navzdory počasí zase moc fajn ;-)

Kolíkáč, 2009-10-02 16:27:15

Čtvrteční kolodějská můza ke mně nepřišla. Připadal jsem si, že jedu do Kolbenky na noční směnu, nohy nejely, hlavě se nechtělo. Ještě že tam byli bratři ve zbrani Pebe a Ice, kteří mě trochu udržovali nad hladinou, jinak bych to stočil hned domů. V každém sebemenším brdku jsem trpěl, jediný záchvěv radosti přišel v krásném sjezdu přes Kostelní Střímelice do Hradce, ten jsme si všichni užívali. Pak přišel Habr, PeBe si odjel v klídku s Rozvodákem a ostatními na vrchařské hrátky a já bojoval o holý život s Icem. A do toho všeho trápení se na nás rozzlobil i ten nahoře a začal nás skrápět studenou sprchou a ještě k tomu přidal mrazivý vítr. Během chvíle vše durch, cítil jsem se jak v ledové jeskyni, kde mě chtějí zamrazit zaživa. A k tomu ještě ta představa, jak zase budeme muset leštit ty svoje miláčky od toho písku a jiného humusu, no prostě hnus, hnus, hnus. A zase jen díky oranjes a jejich průpovídkám jsem to jakž takž přežil domů, kde jsem se asi hodinu rozehrával ve vařící vaně. Kluci díky, snad ještě letos bude lépe

Kolíkáč, 2009-10-06 19:38:16

Konec veškerých ohledů. Nemůžeš? Sedni si na patník a zavolej hasiče. Zapomeňte na zimáky a do duší vpust'te aspoň 100 psů. Maltodextrin v bidonu nestačí! Prohrabte šuplíky a do kapes nactěte gely a šlehy. Vítej závodní sezóno. Vzpomínáte? Už legendární slova Iceman z 21.03.2009. Bože, jak to uteklo. Dnes jedny z posledních Kolodějí 2009 v parádním počasí. Já už po Halounech zabalil letní věci a tak jsem dnes jel docela pěkně zateplen, ale nazpět už se to sneslo. Vybraná sestavička, v čele s vítězem Haloun Svobodinem, Fanda a Tomáš z Říčán, kamarád od Svobodina, jeden bajker, triatlet Martin Matula a trio z Vinohrad Ice, Léňa a Kolíkáč. Jela se kecačka, až na Habr, kde se jel pro mě docela šrot, a pak závěr přes Strašín, kde orange vystoupili z rychliku a už samostatně vytočily nohy. Dnes můza přišla, cítil jsem jí, a myslím, že i ostatní si s ní hezky užili. Zkusíme ještě čtvrtek, co vy na to braši?

Léňa, 2009-10-06 20:11:06

Venku krásně, musel jsem na kolo. Do Kolodějí jsem nechtěl, zkusím Iceman zda-li by nevyjel, ale když z jeho hlasu cítím natěšenost na Koloděje nezbyvá mi nic jiného než prostě také jet. Cesta do Kolodějí s nabaleným Kolíkem a vyšvihaným Icemanem je po větru v příjemném JZD, až je mi líto, že nám to v Kolodějích skončí. Sešlo se nás devět kousků, počítám-li triatleta na biku. Jakmile se stočila debata na trasu a tempo, zaznívaly věty typu, konec sezony, poslední závody za sebou apdo. bylo jasné, že se pojedje kaše. Radím se do dvojčky s Kolíkem a doufám, že svůj ufounský syndrom nechá spát a bude respektovat mé turistické tempo. K mému překvapení jedeme rozumně (i Orlík by vydržel) není třeba dávat velkou placku. Kolík drží krásné tempo JZD, prostě nádhera. Na Říčanské magistrále jde na špic poprvé Svobodin, rychlost se ustaluje u 50km/hod..... Od teď už špice jiné jméno nezná, rychlost nejde pod 40km/h na profilu nezáleží, blíží se první kopec, Habr. Jelikož jsem nesmyslně tahal sjezd do Jevan, moc sil nezbylo a hned na začátku mi začínají všichni pomaloučku odjíždět. Je jasné, že tady to pro mě končí, naštěstí po pár stovkách metrů vidím, že odjíždí zezadu Iceman, seberu tedy zbytky sil a snažím se tohoto vyšvihance hákovat. Nejede žádnou selanku, rozhoduju se jestli mám nechat i jeho nebo se hold vymačkat a doufat, že s ním uvisím až do Prahy. Když jsme již definitivně ztratili z dohledu kolodějský balík, Iceman zvolňuje a můžu se pořádně nadechnout a vyplavit kyselinu mléčnou z údů roztácející kontaktní pedály. Zároveň se modlím, aby balík na nás nečekal, rád bych dojel jako člověk domů. Bohužel, čekali, dokonce Kolík nám jel naproti! Jsou to tyrani! Dostáváme chvíli na regeneraci a hurá do Prahy, špic má na starosti říčanský Franta a Svobodin, v háku se jede

úžasně. Začínám se plnit endorfiny, prostě kráááasa, právě pro tyto pocity jezdím. Jízda přes 40km/h, bez námahy a s oranžovými zadky. Pohoda trvá až do Strašína, kde dle tradice začíná rychlodráha alá lopatárna ke které vybízí super povrch a klesající profil. Nechávám zde zbytky sil, prostě si tu rychlost musím užít! Od Sibřiny už jen s Kolíkem a Icemanem vytáčíme nohy a těšíme se na středu, kde nás čeká.....

Kolíkáč, 2009-10-09 07:47:17

Letošní kolodějská derniéra se nesla ve skvostném hávu. Říčanský ředitel a jeho ovečky se sešly sice v menším počtu, ale Ti co neměli přes rok problémy s docházkou, nechyběli. Romča, Rozvodák s kamarádem a i jeden zástupce od oranžových dorazil. Letní počasí nás nalákalo přes Strašín, Vojkov a Struhařov na Ondřejov, tak nějak na mě padla melancholie a já cestou rozjímal nad celou sezónou, kolik pádů a vzestupů se dá zažít, krušné začátky, kdy to vůbec nejede až třeba po zářijové švihy, kdy má člověk radost z každého šlápnutí. Na Ondřejov na velkou a myší dírou nahoru, po vrstevnicové cestě, kde člověk upřen pohledem dolů vybírá tu správnou stopu v rozbitém asfaltu, povídá Fanda, koukni doprava. A to Vám byla paráda, výhled na posázavské brdky jak vymalované, vše v ostrých konturách, v tom nejlepší rozlišení FullHD, jakoby se s námi loučily, než je pokryje podzimní mlha. A pak sjezd přes Střímelice, který znovu nadchnul svými serpentínami, na chvíli srůst jakoby s rámem a snášet se do jevanského údolí. Řveme blahem, je jasné, že toto už v týdnu letos nezažijeme, světelné podmínky se zhoršují čím dál tím rychleji. Minulé čtvrtky se většinou v závěru proměnily ve vodní lázně, a i dnes k tomu není daleko, olověné mraky nad námi, teplota klesla, přes Aldašín a okolo pily to pilujeme na Vyžlovku a po hlavní na Říčany, tam už začíná krápat. Za Strašínem to nevypadá vůbec dobře, ani se moc nestačíme rozloučit s Fandou a spol., hákuji Romču, který zapnul svůj tempomat a vysazuje mě v Úhříněvsi, kde sotva popadám dech. Ale povedlo se, sprcha se nezapla, jen se mírně pokropila silnice, aby se neprášilo. A tak si můžu už na samotku dokroutit se slzou v oku letošní poslední Koloděje a těšit se na úterý 30.03.2010 v 16,30 u kostela až zase budeme otevírat závodní sezónu. A jak se znám, zase to bude pekelně bolet